

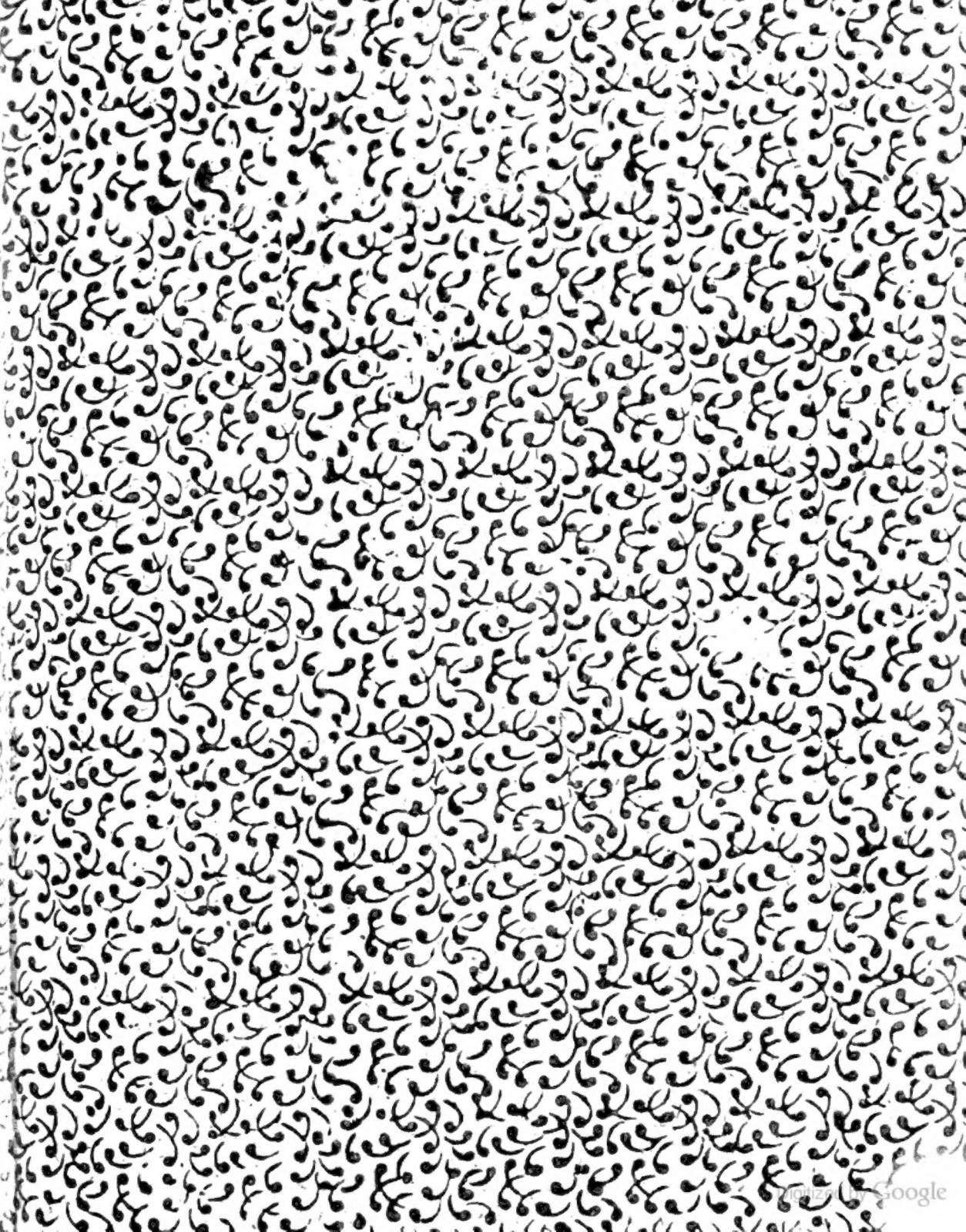
77. R. 9.

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K.K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

77.R.9

LES AMOURS
DE LÉANDRE ET DE HÉRO,

P O È M E

DE MUSÉE LE GRAMMAIRIEN,

TRADUIT EN FRANÇAIS,

Avec le Texte grec, la Version latine, des Notes critiques, & un Index;

P A R J . - B . G A I L ,

Professeur de Littérature grecque au Collège de France.

A P A R I S ,

Chez GAIL, au Collège de France, Place Cambrai.

L'AN QUATRIÈME.

P R É F A C E.

LES critiques sont partagés sur l'histoire de Héro & de Léandre. Les uns, avec La Nauze, jugent son authenticité bien démontrée par une ancienne tradition, par des médailles abydiennes qui nous représentent un nageur au milieu des flots, par de nombreux témoignages d'auteurs grecs & latins¹. Les autres, avec Mahudel, la relèguent

¹ Qui ne connoît ces beaux vers où Virgile, dans ses Géorgiques, fait allusion aux malheureuses aventures de Héro & de Léandre, & la traduction qu'en a donnée mon célèbre confrère Delille?

*Quid juvenis magnum cui versat in ossibus ignem
Durus amor? nempè abruptis turbata procellis
Noñe natat coeca ferus freta; quem super ingens
Porta tonat cali, & scopulis illisa reclamant
Æquora; nec miseri possunt revocare parentes.*

Que n'ose un jeune amant qu'un feu brûlant dévore?
L'insensé! pour jouir de l'objet qu'il adore,
La nuit, au bruit des vents, aux lueurs de l'éclair,
Seul traverse à la nage une orageuse mer;

au nombre des fables, fondés sur un passage de

Il n'entend ni les cieux qui grondent sur sa tête ,
 Ni le bruit des rochers battus par la tempête ,
 Ni ses tristes parens de douleur éperdus ,
 Ni son amante, hélas ! qui meurt, s'il ne vit plus.

Ovide en a fait le sujet de deux héroïdes qu'il ne faut pas citer, mais lire en entier. (voy. p. 89 & suiv. de l'Ovide de Barbou, Paris, 1772.)

Lucain dit en parlant de César qui s'embarque sur le Bosphore de Thrace :

*Tendit in undas
 Threiciasque legit fauces , & amore notatum
 Æquor , & Eroas lacrymoso littore turres ,*

Stace, dans son épithalame de Stella & de Violentillè, fait dire à Vénus :

*Vidi & Abydeni juvenis certantia remis
 Brachia, laudavique manus, & sape natanti
 Præluſi.*

Dans une pièce intitulée *Le vœu de Léandre*, Martial s'exprime ainsi :

*Cum peteret dulces audax Leandrus amores ,
 Et fessus tumidis jam premeretur aquis.
 Sic miser instantes affatus dicitur undas ;
 Parcite dum propero , mergite dum redeo.*

A l'occasion d'une représentation de Léandre dans l'amphithéâtre ,

Strabon ¹ qui semble prouver l'impossibilité du

le même poète, voulant exalter la clémence de César, a fait ce distique :

*Quod nocturna tibi, Leandre, pepercerit unda,
Desine mirari, Caesaris unda fuit.*

Au quatrième livre de ses épigrammes, Martial a fait celle-ci sur un Léandre de marbre :

*Clamabat tumidis audax Leander in undis,
Mergite me fustius, cum rediturus ero.*

Dans son idylle de l'Amour, Aufone fait allusion au désespoir de Héro.

*Fert fumida testa
Lumina festiacæ præceps de turpe puella.*

Le même poète dans son idylle de la Moselle s'écrie :

*Quis modo festiacum pelagus, nepheleidos Helles
Æquor, abydeni freta quis miretur epheli ?*

Strozza le père, dans le premier livre de son *Eroticon* ; Jean-Baptiste Mantuan², dans un poème à Helise ; Pontanus, dans son premier livre de l'Amour conjugal, ont célébré, chanté le même sujet.

¹ Abydos, dit Strabon, est éloigné de Sestos d'environ 100 stades. Ceux qui veulent faire le trajet de l'un à l'autre, côtoient d'abord le rivage opposé à Sestos, l'espace de 109 stades, en tirant jusqu'à une certaine tour qui est vis-à-vis Sestos ; & quand ils y sont parvenus, ils traversent obliquement le canal pour éviter la force du courant de l'eau.

trajet réitéré de Léandre. Pour nous, également éloignés & du sévère pyrrhonisme de ceux-ci, & de la trop facile crédulité de ceux-là, nous regardons comme infiniment probable l'existence de ces deux personnages si fameux dans les fastes de l'Amour; mais nous pensons en même temps que, si leurs aventures sont vraies quant au fonds, le poète en a sans doute embelli les circonstances. Par exemple, au lieu de dire, ce qui est plus que vraisemblable, que Léandre faisoit le trajet sur un navire, il aura jugé plus intéressant, plus merveilleux, plus poétique, de le représenter au milieu des vagues amoncelées, & supérieur à tous les périls volant à l'hymen à travers les flots.

L'auteur de ce poème n'est pas, comme quelques-uns l'ont pensé¹, Musée, disciple d'Orphée,

¹ David Whitford, Cerda, Magius, & Marolle partagent cette opinion, trompés sans doute par ces vers où Virgile (Énéide, liv. 6, v. 667.) représente la Sybille aux enfers, parlant à Musée, qu'environne une foule d'ombres qu'il surpasse de toute la tête.

mais Musée le grammairien ¹. Quoiqu'en dise un célèbre érudit, Jules-César Scaliger ², les vers de Musée se ressentent de la décadence des lettres. Si un ton quelquefois simple, naïf & touchant, l'élève jusqu'aux anciens Grecs, ces peintres si vrais de la Nature; trop souvent aussi d'ambitieux ornemens, des répétitions sans goût, de froides antithèses, l'érudition mise à la place du sentiment,

*Quos circumfusus sic est affata Sybilla
Musaum ante omnes; medium nam plurima turba
Hunc habet, atque humeris exstantem suspicit alius.*

¹ Le premier vivoit du temps de Cécrops second, l'autre au quatrième siècle.

² Voici comme s'exprime Scaliger : *Arbitror ego Musai stylum esse Homericopolitiorem atque compitiorem. Quod ut clarius pateat, aliquot versus adducere conatus sum. Nam quemadmodum omnes sunt soli à Græcicis Virgilio digni, ita nonnulli adeo composui ut ab ejus gentis à nullo alio quam à Musæo dici potuisse videantur. Quare neque Homerum, neque Orphæum, sed Musaum fecit ille principem elysiacarum cantionum. Illo igitur versu quid rotundius, elegantius, ornatius, numerosius? Quod, si Musæus ea quæ Homerus scripsit, scripsisset; longè melius eum scripsisse judicemus. Si Jules Scaliger se rend ailleurs recommandable par son érudition, il prouve bien ici qu'il manquoit absolument de goût.*

décèlent l'écrivain moderne du quatrième siècle de l'ère chrétienne.

Clément Marot, en 1546, essaya le premier de le traduire. Mais c'est au C. Du Theil qu'appartient l'honneur d'avoir bien fait connoître ce poème, qui, malgré quelques légères taches, a mérité d'être traduit dans presque toutes les langues vivantes de l'Europe. J'en offre au Public une nouvelle traduction, sans prétendre en aucune manière lutter contre le modeste & savant écrivain qui m'a devancé. Si dans quelques endroits j'avois mieux réussi ¹, je lui en dois l'hommage, puisqu'il m'a frayé la route.

Nous avons de Musée deux excellentes éditions, l'une *in-8°*, donnée à Leyde, en 1737, par Rœver, chez Théod. Haak; l'autre, pareillement *in-8°*, donnée à Leuwarden en Hollande, par Jean Schrader, chez Tobie Van-Dessel, en 1742.

¹ Voyez mes notes sur les vers 6, 32, 51, 69, 105, 173, 263, &c.

HÉRO ET LÉANDRE,

P O È M E.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὶ, Διὰ, κρυφίον ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων,
Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεταίων,
Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν ἐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἡῶς·
Καὶ Σησὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπῃ γάμος ἐντυχὸς Ἡῤῥῆς.

Νυχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμῶ καὶ λύχρον ἀκῶ,
Λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακρίειν Ἀφροδίτης,
Ἡῤῥῆς νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτην·
Λύχρον, ἔρωτος ἀγαλμα· τὸν ὤφελεν αἰθήριος Ζεὺς
Εἰνύχιον μετ' αἶθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄσρων,
Καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄσρον ἐρώτων,

Dis, Dea, occultorum testem lychnum amorum;
Et nocturnum natatorem, nuptiarum causa per mare ventum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immortalis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae Herus (*erant*).
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio,

HÉRO ET LÉANDRE,

P O È M E

DE MUSÉE LE GRAMMAIRIEN.

MUSE, chante ce flambeau confident d'un amour clandestin, ce nageur nocturne qui voloît à l'hymen à travers les flots; ce ténébreux hymen que ne vit jamais la brillante Aurore. Célèbre Abyde & Sestos, où la nuit protégea de son ombre les nœces de Héro.

Déjà j'entends & nager Léandre & pétiller ce flambeau qui annonce l'heure de Vénus, conciliatrice des amours; flambeau, étendart de l'Amour, ordonnateur des nœces furtives de Héro, qu'après ces nocturnes ébats le souverain Jupiter eût bien dû placer dans la voûte étoilée, sous le nom d'astre propice aux amours, puisqu'il fut & le complice

*Lychnum adnuntiantem ductum Veneris,
Hærus nocte nubentis nuptias ornantem nuntium;
Lychnum, lætabile amoris signum : quem debuit ætherius Jupiter
Nocturnum post certamen addere astrorum consortio,
Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris,*

Οὔττι πέλεν συτέριβος ἐρωματίων ὀδυράων·
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεαίων,
 Πρὶν χαλεπὸν προῖῃσιν ἀήμεναι ἔχθρὸν ἀήτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυτάειδε τελευτήν
 Λύχων σβεπυμέναιο, καὶ ὀλλυμέναιο Λεάδρην.

Σησὸς ἔην καὶ Ἀβύδος ἐναντίον· ἐγγύθι πόντε
 Γείτοές εἰσι πόλεις· Ἐρώς δ', ἀνὰ τόξα τιβαίων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσσιν ἓνα ξυτήκεν οἶσόν,
 Ἡΐθιον φλέξας καὶ παρθένον· ἄτομα δ' αὐτῶν
 Ἰμερόεις τε Λεάνδρος ἔην, καὶ παρθένος Ἡρώ.
 Ἡ' μὲν Σησὸν ἔβαινεν, ὃ δ' ἠολίεθρεν Ἀβύδου
 Ἀμφοτέρων πόλιων περικαλλεῖς ἀσέρις ἄμφω.
 Ἰ' κελοὶ ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἵποτε κείθι περήσεις,
 Δίξιοί μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σησιὰς Ἡρῶ
 Ἰ' σάτο λύχων ἔχουσα, καὶ ἠγεμόνευε Λεάδρην·
 Δίξιο δ' ἀρχαίης ἀληχία πορθμὸν Ἀβύδου,

Quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum :

Nuntiumque servavit infomnium nuptiarum ,

Antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.

Sed eia , mihi canenti unum concine finem

Lychni extincti , & pereuntis Leandri !

Sessus erat & Abydus e regione ; prope mare

Vicinae sunt urbes : Cupido autem , arcum tendens ,

Ambabus urbibus unam inmisit sagittam ,

d'une tendre fureur & le messager fidèle d'une amante inquiète , avant que l'impétueux Borée eût fait sentir son souffle ennemi. Viens donc , ô Muse , pleurer avec moi l'instant fatal où s'éteignit le fanal , où périt Léandre.

Sur les bords de la mer s'élèvent en face l'une de l'autre les villes de Sestos & d'Abydos. Amour, un jour tendant son arc , avoit , d'un seul trait lancé sur les deux cités , embrasé un jeune homme & une jeune vierge , l'aimable Léandre , la belle Héro , c'étoient leurs noms : tous deux astres brillans de leurs villes , tous deux aussi parfaits , demeuroient l'un dans Sestos , l'autre dans Abydos. Voyageur , si jamais tu abordes ces lieux , cherche la tour d'où , le fanal en main , Héro guidoit son amant ; cherche le détroit retentissant de l'antique Abydos , qui pleure encore aujourd'hui le trépas & l'amour de Léandre. Mais comment

Juvenem urens & virginem : nomen vero eorum

Suavisque Leander erat , & virgo Hero.

Hæc quidem Sestum habitabat , ille vero oppidum Abydi ,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.

Similes inter se. Tu vero , si quando illac transieris ,

Quære mihi quamdam turrim , ubi quondam Sestias Hero

Stabat lychnum tenens , & dux erat Leandro :

Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi ,

Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος, Ἀβυδῆθι δώματα ναίων,
 Ἡρᾶς εἰς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐτέδησε καὶ αὐτῇ;
 Ἡρῶ μὲν χάριεσσα, διστριφεῖς αἶμα λαχῦσα,
 Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος εὔσα,
 Πύργον ἄσπο προγόνων ᾧ γείτοσι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἀλλῇ Κύπρις ἄτασσα· σαοφροσύνη ᾗ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλῃσι γυναιξίν,
 Οὐδὲ χορὸν χάριεντα μετήλυθεν ἥλικος ἔβας,
 Μωμον ἀλεινομένη ζηλήμοις θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμοιές εἰσι γυναῖκες·
 Ἀλλ' αἰὲν Κυθέρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς,
 Μήτηρ σὺν ὑρατῇ φλογερὴν τρομέεσα φερέτρην.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀλέεινε πυριπτερόντας οἰσάς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἑορτὴ,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans;

Herus in amorem venit, amore vero devinxit & ipsam?

Hero gratiosa, generosum sanguinem sortita,

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers existens,

Turrim avitam ad vicinum habitabat mare,

Altera Venus regina, castitate & pudore

Numquam congregatarum commercio est usa mulierum,

l'Abydien Léandre brûla-t-il pour Héro ? comment l'enflamma-t-il à son tour ?

Issue du sang des dieux, Héro, brillante d'attraits, servoit, digne rivale de Cypris, de prêtresse à Cypris. Ignorant les plaisirs de l'hymen, elle habitoit sur le rivage de la mer une tour, héritage de ses pères ; modeste & sage, jamais elle ne se mêloit parmi les femmes assemblées, jamais elle ne se montrait au milieu des danses joyeuses de ses jeunes compagnes ; elle redoutoit la rivalité des femmes ; ce sexe est jaloux. Sans cesse elle prioit Cythérée, souvent par des libations elle appaisoit l'Amour ; elle redoutoit & le carquois brûlant du fils & la colère de la mère : soins superflus ! elle ne put échapper à ses traits enflammés.

Déjà le jour solennel est arrivé où l'on célèbre, dans

Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ætatis ,

Livorem evitans invidum mulierum ;

Nam ob pulcritudinem invidæ sunt feminæ :

Sed semper Cytheream placans Venerem ,

Sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis ,

Matre cum cœlesti flammeam tremens pharetram.

Sed neque sic evitavit ignitas (ejus) sagittas.

Jamque Venereum populare venit festum ,

Τὴν ἀνὰ Σησὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ
 Πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον εἰς ἱερὸν ἡμᾶρ ἐκείῳ
 Ὅσσοι ταπειάσκον ἀλισιφέων σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἀπ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰκαλίας ἄπ' Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐν πόλιν αἰσι Κυθήρων·
 Οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐν πτερύγεσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπειτο τῆμος ἑορτῆς,
 Οὐ Φρυγίης ναίτης, οὐ γείτονος ἄσος Ἀβύδου,
 Οὐδέ τις κίβειων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τόσον Ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυγαῖς,
 Ὅσων ἀχειρομένων δὲ κάλλια παρθενικάων.
 Ἡ δὲ θεὴς ἀνὰ νηὸν ἐπ' ὤχετο παρθένος Ἡρώ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπασράπλισσα προσώπων,
 Οἷα τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἀῖρα δὲ χιονέων φοινισαίτο κύκλα παρσιῶν,

Quod festi celebrant Adonidi & Veneri;
 Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
 Quotquot habitabant mari circumdatarum extrema insularum:
 Hi quidem ab Hæmonia, hi vero marina e Cyprio,
 Neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum,
 Non Libani odoriferi in summitatibus saltans,
 Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
 Non Phrygiæ incola, non vicinæ civis Abydi,

Solos

Sestos , Adonis & Cythérée. A cette fête sacrée se réunirent de toutes parts tous les habitans des îles que la mer couronne. Les uns y vinrent des côtes de l'Émonie, les autres des rivages de Cypre. Nulle femme n'est restée à Cythère, plus de danses sur la cîme odorante du Liban, nul des habitans des lieux d'alentour ne manque à la fête; nul Phrygien, nul Abydien, nul amant : ce sont les amans sur-tout qui accourent en foule où l'on parle de fête, moins empressés de sacrifier aux dieux, que de voir de jeunes beautés rassemblées.

Déjà s'avance dans le temple la vierge Héro, rayonnante de beauté; tel à son lever l'astre argenté de la nuit. Sa joue se colore d'un tendre incarnat : c'est la rose qui sort nuancée de son brillant calice. Oui, vous eussiez dit que sa peau

Neque ullus juvenum amator virginum : certe enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (Deorum) adferre festinant sacrificia

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deæ per ædem incessit virgo Hero,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivæarum rubebant circuli genarum,

Ὡς ῥόδον ἐκ χαλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 Ἡῤῥς ἐν μελείεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι.
 Χροὴν γὰρ μελίων ἐρυθαίνειτο· νιασομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπειτο κέρης,
 Πολλὰ δ' ἐκ μελίων χάριτες ῥέον. Οἱ ᾗ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέσθαι· εἷς δέ τις Ἡῤῥς
 Ὀφθαλμὸς γελοῶν ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
 Ἀτρικέως ἰέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, αἶψὰ πολλὸν ἀριτεύσασα γυναικῶν,
 Κύπριδος ἀρήτειρα, γέη διεφαίνετο Κύπρις.
 Δύσατο δ' ἠϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἦεν, ὃς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡῤῥώ.
 Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὲν ἀλᾶτο,
 Ἐσπόμενον νόον εἶχε, & ὄμματα, & φρένας ἀνδρῶν
 Καὶ τις ἐν ἠϊθείοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μῦθον·
 Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἔδρακον ἄστυ,

Ut rosa ex thecis bicolor : certe diceres,
 Herus in membris rosarum pratum adparere.
 Colore enim membrorum rubebat : cunctis vero
 Etiam rosæ candidam indutæ tunicam sub talis splendebant puellæ,
 Multæ vero ex membris Gratiae fluebant : antiqui autem
 Tres Grantias mentiti sunt esse : alteruter vero Herus
 Oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
 Profecto sacerdotem dignam nata erat Venus.

blanche & vermeille étoit un champ de roses : elle marche , & les roses semblent attachées au cothurne de la prêtresse , vêtue d'une robe blanche. Que de graces brillent sur sa personne ! Les anciens ont compté trois graces : quelle erreur ! L'œil riant de Héro pétille de cent graces. Certes , Vénus avoit une prêtresse bien digne d'elle.

Telle éclipsant toutes les femmes , la prêtresse de Cypris sembloit elle-même une autre Cypris. Elle a ému les jeunes cœurs ; & même parmi les hommes faits , il n'en est pas un qui ne brûle de partager sa couche : à chaque pas qu'elle fait dans ce temple majestueux , elle entraîne les yeux , les esprits & les cœurs. Ravi d'étonnement , un jeune homme s'écrie :

Je suis allé à Sparte , j'ai vu Lacédémone , où l'on dispute

Sic ea quidem , plurimum antecellens feminas ,
 Veneris sacerdos nova adparebat Venus.
 Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus vir
 Erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
 Illa autem bene fundatam quacumque per ædem vagabatur ,
 Sequentem mentem habebat , & oculos , & corda virorum.
 Atque aliquis inter juvenes admiratus est (eam) , & dixit verbum :
 Et Spartam accessi , Lacedemonis vidi urbem ,

Η^ςχι μύθον κ' αἶθλον ἀκόμειν ἀγλαϊάων·
 Τόιν δ' ἔπω ὅπωπα νήν, κεδνήν θ', ἀπαλήν τε.
 Καὶ τάχα Κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
 Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
 Αὐτίκα τεθναίνην λεχίων ἐπιβήμεος Η^ρῆς·
 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
 Η^μιτέρην ᾠδᾶκοῖτιν ἔχων ἐν δώμασιν Η^ρῶ.
 Εἰ δέ μοι ἔκ' ἰσίοικε τήν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
 Τόιν μοι, Κυθέρεια, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
 Τοῖα μὲν ἠϊθίων τίς ἐφώτειν· ἄλλοθεν ἄλλος
 Εἴλος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλι' κήρης.

Αἰνοπαθὲς Λεϊάνδρε, σὺ δ', ὡς ἴδες εὐκλέα κήρην,
 Οὐκ ἔθελες χρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
 Ἀλλὰ, πυριπνεύσοισι δαμείς ἀδόκητον οὔτοῖς,
 Οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Η^ροῦς.
 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν αἰέξετο πυρσὸς ἐρώτων,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudinum :

Talem autem nondum vidi puellam, tam præstanti corpore, tamque teneram;

Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.

Intuendo defessus sum, fatietatem autem non iaveni aspiciendi.

Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:

Non ego in cælo cupio Deus esse,

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,

& reçoit le prix de la beauté; mais jamais je ne vis une vierge aussi fraîche, aussi belle, aussi majestueuse. Vénus a sans doute pour prêtresse, la plus jeune des graces. Mes yeux se lassent à la contempler, & ne se rassasient pas de la voir. Puissé-je partager la couche de Héro, & mourir aussitôt. Non, si je la possédois chez moi pour épouse, je ne voudrois pas être dieu de l'Olympe. M'est-il défendu de jouir de ta prêtresse, ô Cythérée ! donne-moi du moins une compagne qui lui ressemble. Ainsi s'exprimoit un jeune homme : d'autres, non moins épris de tant de charmes, cachotent leur blessure au fond de leur cœur.

Pour toi, infortuné Léandre, dès que tu as vu cette beauté célèbre, tu as juré que ton cœur ne seroit pas déchiré d'invisibles traits; vaincu soudain par une flèche brûlante, tu mourras ou tu posséderas Héro. Chacun de tes regards sur elle accroît le feu de tes desirs, une flamme

Talem mihi, Citherea, puellam uxorem præbeas !

Talia quidem juvenum quis locutus est : aliunde (vero) alius

Vulnus celans insaniuit pulcritudine puellæ.

Gravia passè Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis

Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis crescebat fax amorum,

Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρὸς ὀρμῇ.
 Κάλλος γὰρ αἰέπουσον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
 Οἷον μερόπιασι πέλει πλερόντος οἷον.
 Οὐφθαλμοὶ δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' οὐφθαλμοῖο βολάων
 Κάλλος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.

Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
 Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.
 Θάμβει δ' εἶδος ἄριστον· ἔρως δ' ἀπειρόσφισεν αἰδῶ.
 Θαρσαλείως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
 Ἡρίμα προσὴν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἴστατο κέρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς;
 Νεύματιν ἀρλόγγοισι πῶρα πλάζων φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πέθον δολέοντα Λεάνδρῳ,
 Χαῖριν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτὴ
 Πολλάκις ἡμερόεσσαν ἦν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαβριδίοισιν ὑπαγγελεύοντα Λεάνδρῳ,

Et cor (ei) fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae formae mulieris,

Acutior hominibus est veloci sagitta;

Oculus vero via est; ab oculi ictibus

Pulcritudo delabitur, & in corda viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:

Tremuit quidem (ipse) cor, pudor vero ipsum tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor vero ademit (ipse) pudorem.

inextinguible dévore ton cœur. Plus rapide que la flèche ailée, le trait lancé par une belle frappe l'œil, de l'œil il pénètre jusqu'au fond du cœur.

L'étonnement, la crainte, la honte & l'audace l'agitent tour à tour. Il tremble, la honte s'empare de lui; tant de beauté le tient immobile. L'amour enfin a vaincu la honte. Audacieux, téméraire par amour, il s'avance doucement, se place en face de la jeune prêtresse, lance sur elle un regard séducteur, & par des signes muets, répand le trouble dans son ame. Héro a deviné la passion qu'elle inspire, elle s'applaudit de ses charmes, garde aussi le silence, ferme ses beaux yeux, les rouvre bientôt, répondant à Léandre par des signes qui la trahissent. Pour lui, il se réjouit au

Audacter autem ob amorem impudentiam adfestans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consistebat virginis.

Oblique vero intuens dolosus torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellæ.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Sæpe gratos suos occuluit oculos,

Nutibus occultis signa amoris prænuntia dans Leandro,

Καὶ πάλιν ἀντίκλινεν. Οὔ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Οὔττι πόθον ξυρέηκε, καὶ οὐκ ἀπεισείσατο, κούρη.

Οὔφρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
Φίγγος ἀνατείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἡώς.

Ἐκ περάτης δ' ἀνέφανε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.

Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,

Ὡς ἴδε κυανόπειπλον ἐπιθρώσκουσαν ὁμίχλην,

Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,

Βυσσόθιν ἰσογάχιζεν ἀθέσφατον· ἦ ᾗ σιωπῇ,

Οἶάτε χωμένη, ῥοδέην ἐξείσπασε χεῖρα.

Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,

Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα,

Ἑσχατα τιμήντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηῆ.

Ὀκναλέοις ᾗ πόδεσσιν ἐφίσπετο παρθένος Ἡρώ

Οἶάπερ ἔκ ἐθέλουσα, τόιην δ' ἀνενείκατο φωτὴν

Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·

Et rursus aperuit. Ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol,

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella,

Sed ipse audacter adibat prope puellam,

Ut vidit atratas insurgentes tenebras,

Tacite quidem stringens roseos digitos puellæ;

fond de son cœur de ce que la belle a connu son amour & ne l'a pas dédaigné.

Il attendoit avec impatience l'heure des amoureux mystères, lorsqu'enfin le Soleil aux portes du couchant entraîne la lumière. A l'extrémité opposée de l'horison, se montre Hesper, messager des ténèbres. Dès qu'il voit la nuit déployer son voile ténébreux, devenu plus hardi il s'approche de Héro, & pressant amoureusement ses doigts de rose, il pousse un soupir profond. Héro, en silence & d'un air courroucé, retire sa belle main. Mais bientôt s'apercevant que sa colère se calme, il la saisit hardiment par sa robe éclatante, & l'amène au fond de l'auguste sanctuaire. La timide prêtresse le suivait d'un pas lent, comme à regret ; &, du ton menaçant ordinaire à son sexe :

*Ex imo suspirabat vehementer ; illa vero silentio ,
Tanquam irascens , roscam retraxit manum.
Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ ,
Audaçter manu artificiosam traxit vestem ,
Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero ,
Tanquam nolens , talemque emisit vocem ,
Femineis verbis minans Leandro.*

Ξεῖνε , τί μαργαίνεις ; τί με , δύσμορε παρθένον ἔλχεις ;
 Ἀλὴν δεῦρο κέλευθον · ἐμὸν δ' ἀπόλοιπε χιτῶνα.

Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.

Κύπριδος ἔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν ·

Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐσιν ἰκέσθαι.

Τοῖα μὲν ἠπέιλησεν , εἰκότα παρθενικῇσιν.

Θηλείης ᾗ Λέανδρος ἐπεὶ κλύειν οἶστρον ἀπειλῆς ,

Ἐγὼ πειθομένων σημῆϊα παρθενικάων.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες ,

Κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.

Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρουν αὐχένα κύσας

Τοῖον μῦθον ἔειπε , πόθῃ βεβολημένος οἶστρον ·

Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν , Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην

Οὐ γὰρ ἐπιχθορήσιν ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν ,

Ἀλλὰ σε θυγατέρισι Διὸς Κρονίωνος ἔϊσκω.

Ὅλβιος , ὅς σ' ἐφύτευσε , καὶ ὀλβίη , ἣ τέκε , μήτηρ ,

Hospes, quid infans? quid me, infelix, virginem trahis?

Alia ito via, meam dimitte vestem!

Iram meorum evita (time) locupletum parentum!

Veneris non te decet deæ sacerdotem sollicitare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,

Sensit persuasurum signa virginum.

Etranger, quel est ton délire ! Malheureux, tu entraînes une vierge ! Sors de ces lieux, laisse ma robe. Redoute le courroux d'une famille puissante. Oses-tu bien porter la main sur une prêtresse de Vénus ? Il est impossible d'arriver à la couche d'une vierge.

Telles étoient ses menaces, les menaces d'une vierge. A ce courroux naturel à son sexe, Léandre reconnoît qu'Héro est vaincue ; car dès qu'une femme menace un jeune homme, elle annonce que l'instant du plaisir approche.

Aussitôt il couvre de baisers son col d'albâtre : ô ma Vénus, lui dit-il, ô ma Minerve (car je ne te regarde pas comme une simple mortelle, mais je te compare aux filles du puissant fils de Chronos), heureux celui qui t'a donné l'être ! heureuse

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerarum consuetudinum nuntiae sunt minae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit; & beata, quae peperit, mater;

Γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 Ἡμετέρων ἐπάχυνε, πόθεν δ' οἴκτειρον ἀνάγκη.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια, μετέρχαιο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλευε γαμήλια θεισμὰ θεαίνης.
 Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτη,
 Παρθενικαῖς σὺ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐθελήσῃς
 Θεσμὰ θεῆς ἐρόντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 Ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυβέριαν,
 Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεισμὸν ἐρώτων,
 Σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἥν ἐθέλῃς, παρακοίτην,
 Τόν σοι Ἔρως ἤγρευσε ἐοῖς βελέεσσι κιχήσας.
 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίνην ποτὶ τύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς
 Παρθένος ἔσε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη.
 Ἦ ποτε Μειλανίωνος ἐρασταμένου φύγεν εὐνήν,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 Nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris opera.
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus deæ!
 Virginem non decet ministrare Veneri,
 Virginibus Venus non gaudet. Si vero volueris
 Instituta deæ amabilia, & caeremonias fidas (veras) scire,
 Sunt nuptiæ & lecti. Tu autem, si amas Venerem,

celle qui t'a mise au jour ! trois fois heureux le sein qui t'a portée ! Écoute ma prière ; prends pitié d'un invincible amour. Prêtresse de Vénus, consens à t'initier aux mystères de ta déesse. Viens subir les loix de l'hymen , ces douces loix imposées par ta déesse. Est-ce aux vierges à servir Cypris ? Non , les vierges ne plaisent pas à Cypris. Veux-tu connoître ses aimables loix , ses orgies sacrées ; l'hymen & le lit nuptial te les apprendront. Tu chéris Vénus, chéris donc aussi le doux empire des charmans amours. Reçois ton suppliant , ou si tu veux , l'époux que l'Amour t'amène percé de ses traits. C'est ainsi que le dieu au caducée d'or , l'agile Mercure engagea l'intrépide Hercule dans les fers de la fille d'Iardan. Pour moi , ce n'est point l'éloquent Mercure qui m'amène en ces lieux ; c'est Cypris qui m'envoie. Songe à la nymphe d'Arcadie , qui , jalouse de sa virginité , dédaigna la couche de l'amoureux Milanion. Vénus offensée remplit l'ame d'Atalante du plus

Mulcentium mentem ama suavem legem amorum ,
 Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe , & , si velis , conjugem ,
 Quem tibi Cupido venatus est , suisque sagittis adsecutus ;
 Sicut audacem Herculem celer auream gestans virgàm Mercurius
 Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Venus misit , & non disertus adduxit Mercurius.
 Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta ;
 Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum ,

Παρθενίης ἀλέγρουσα· Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάση.
 Πείθειο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆτιρ ἐγείρης.

Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναγομένης φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι ὤδραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.

Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην·

Καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν εἶον ξυνέεργε χιτῶνα.

Πειθεῖς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς δὲ
 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχισίς ἐστι σιωπὴ.

Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτόϊητο Λεάνδρου.

Ὅφρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 Τόφρα δ' καὶ Λεῖανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις

Virginitatem curans; irata autem Venere,
 Quem prius non amavit, (cum) in corde posuit toto.
 Persuadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus, persuadendo flexit recusantis mentem puellæ,
 Animum (ejus) amorem parientibus errare faciens verbis.
 Virgoque tacita in terram defixit oculos,
 Pudore rubefactam abscondens genam;
 Et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem

violent amour pour celui qu'elle avoit auparavant dédaigné. Obéis , chère Héro , de peur d'éveiller le ressentiment de Cypris.

Il dit: ses discours persuadent & séduisent le cœur de cette beauté d'abord si farouche.

Héro, interdite & les yeux baissés, couvre de son voile un visage qu'embellit la pudeur, d'un pied timide effleure légèrement la terre, & d'un air modeste ramène souvent son manteau sur ses épaules, signes certains de sa défaite, car le silence est l'aveu d'une belle qui se rend.

Déjà le trait amer & doux a pénétré ; son cœur est embrâsé d'une douce flamme. Les graces de son aimable amant la ravissent.

Tandis qu'elle tient ses regards fixés vers la terre , Léandre, d'un œil que l'amour égare , parcourt avidement tous ses

Sæpe circa humeros suam contraxit vestem ,
Persuasionis enim hæc prænuntia. Virginis enim (certe)
Persuasæ ad lectum promissio est silentium.

Jam & suavamarum susceperat stimulum amorum ,
Urebatur autem cor dulci igne virgo Hero ,
Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (illa) in terram habebat inclinatos oculos ,
Tum & Leander amore furente vultu

Οὐ κάμιν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχίνα κούρης.
 Οὔτε δ' Ἰ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀντεείκατο φωνήν,
 Αἰδῶς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποσάζουσα προσώπου.
 Ξεῖνε, τιόῃς ἐπέεσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις.
 Τίς σε πολυπλανέων ἐπείων ἐδίδαξε κελεύθους;
 Οἷ μοι, τίς σ' ἐκόμιασεν ἐμὴν εἰς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγξαι. Πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖνος ἐὼν, καὶ ἄπυστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμειδα γάμοις ὅσίοισι πελάσαι.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκείαςιν ἐπεύαδιν· ἦν δ' ἐθειλήσης
 Ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμῇ εἰς πατρίδα μέμναι,
 Οὐ δύσασα σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δ' αἰωπῇ
 Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐν τριόδοισιν ἀκούει.
 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τιδὸν οὖνομα, καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λείληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.

Non defatigabatur spectando teneram cervicem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit vocem (*Heu*),

Verecundiae madidum ruborem stillans a facie :

Hospes, tuis verbis forsan & cautes moveas.

Quis te fallentium verborum docuit vias?

Heu mihi! quis te duxit meam in patriam terram?

Hæc tamen omnia frustra locutus es. Quomodo enim, vagus

Hospes quum sis & ignotus, meo amori miscearis?

charmes.

charmes. Enfin d'une voix timide, & le visage coloré du rouge de la pudeur :

Étranger, lui dit-elle, tes discours amolliroient le rocher. Qui t'a donc enseigné cette éloquence séduisante ? Malheureuse que je suis ! qui t'a conduit dans ma patrie ? Mais tu parles en vain. Quoi donc ? errant , étranger, inconnu, tu prétendrais à ma main ? nous ne pouvons former publiquement un légitime hymen ; jamais il ne seroit approuvé des auteurs de mes jours. Voyageur, si tu restes dans ma patrie , peux-tu dérober à tous les yeux un amour clandestin ? La langue des hommes se plaît à médire ; une faute commise dans l'ombre est bientôt divulguée. Mais dis-moi sans déguisement ton nom , ton pays ; le mien ne t'est pas inconnu. Je porte le nom célèbre d'Héro ; j'habite une tour dont le pied est battu des flots , dont la cîme se perd dans les nues. C'est-là qu'avec une seule esclave j'habite , près de Sestos, des rivages escarpés,

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi ;

Non enim meis parentibus (id) placuit. Si autem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere ,

Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum : & in silentio (clam)

Opus , quod perficit aliquis , in triviis audit.

Dic vero , ne celes , tuum nomen , & tuam patriam !

Non enim meum te latet : mihi nomen inclytum Hero.

Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὧς ἔτι γαιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιάδες πρὸ πόλῃος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 Γείτονα πόντον ἔχω, συγεραῖς βουλήσι τοκῆων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 Ἡϊθέων παρέασιν· αἰὲ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ,
 Ἐξ ἀλὸς ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει ἕασιν ἡχή·
 ὧς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτει παρειήν,
 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπιμέμφοιτο μύθοις.
 Λεῖανδρος δὲ, πόντου βεβολημένος ὀξείῃ κέντρῳ,
 Φράζετο, πῶσκειν Ἔρωτος αἰθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκείσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουληφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν,
 Αὐτὸς καὶ πεθίοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·

Turris autem circumfona mea domus præalta,
 In qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sessientem ante urbem super (ad) profundas undas habentia littora
 Vicinum pontum habeo, invisus consiliis parentum.
 Neque me prope sunt coætaneæ, neque choreæ
 Juvenum adsunt; sed semper, noctu & interdiu,
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

où je n'ai de voisin que la mer : ainsi le veulent de sévères parents. Je n'ai près de moi aucune compagne de mon âge ; jamais je n'apperçois les danfes légères des jeunes gens ; nuit & jour retentit à mes oreilles le bruit d'une onde agitée des vents. A ces mots elle couvre de son voile ses joues de roses ; la pudeur se réveille dans son ame ; elle condamne ses discours.

Léandre, pressé de l'aiguillon brûlant du desir, songeoit en lui-même comment il livreroit l'amoureux combat. L'Amour, fertile en ruses, dompte les mortels avec ses flèches, mais il guérit ensuite leurs blessures : s'il soumet, il éclaire aussi. Il inspira donc en ce moment l'amoureux Léandre. Après un long soupir , il adresse à Héro ce discours artificieux :

Rursus pudefacta , suaque increpabat dicta.

Leander autem , amoris percussus acuto stimulo ,

Cogitabat , quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulneri medetur ; quibusque dominatur

Ipse omnium domitor , iis etiam consulit , hominibus.

Ipse etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum :

Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον δίδμα περήσω,
 Εἰ πυρὶ παρλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τήν μετανεύμενος εὐνήν,
 Οὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποις θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὕγρὸς ἀκείτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἕκαθιν γὰρ
 Ἀντία σεῖο πόλεος ἔχω πολίεθρον Ἀβύδου.
 Μοῦνον ἐμοὶ ἓνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σείο πύργου
 Ἐκ περάτης ἀνάραινε κατὰ κνέφας· ὄφρα νοήσας
 Ἔωσμαι ὀλκὰς Ἑρώτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον·
 Καί μιν ὀπιπτεύων εὐκ ὄψομαι δύντα Βοώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
 Πατρίδος ἀντιπόροις ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
 Ἀλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας αἴητας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω·
 Λύχνον, ἐμεῦ βιότοιο φαισφόρον ἡγεμονῆα.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam transibo,
 Etsi igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cubile,
 Non fremitum sonantem gravisoni maris;
 Sed semper per noctem veclus (per aquas) madidus maritus
 Natabo (per) Hellespontum valde fluentem; non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri

» Jeune prêtresse, pour toi je traverserois les flots amoncelés, la mer fût-elle bouillonnante de feux & inabordable. Pour arriver à ta couche, je ne craindrai ni les vagues courroucées, ni le bruit retentissant de l'onde mugissante. Chaque nuit, porté sur les eaux, ton amant saura passer à la nage le rapide Hellepont; car je demeure dans Abydos, en face & non loin de ta ville. Seulement du haut de ta tour voisine des nues, montre-moi le soir un fanal : guidé par cette étoile, je serai le navire de l'Amour. Les yeux fixés sur elle, je ne regarderai ni le coucher du Bootès, ni le fier Orion, ni la queue de l'Ourse, qui ne plonge jamais dans l'onde; j'aborderai alors au port désiré de ta patrie. Toi, chère amante, prends garde que le souffle impétueux des vents n'éteigne ce flambeau, guide lumineux, protecteur de mes jours; je

E regione ostende per tenebras; ut (*illum*) intuens
*S*imi navis Amoris, habens tuam stellam (*stella loco*) lychnum;
*E*t ipsum adspiciens non spectem occidentem Booten,
*N*on asperum Orionem, & siccum tractum Plaustrum,
*P*atriæ (*tuæ*) oppositæ ad dulcem portum veniam.
*S*ed, cara, cave graviter flantes ventos,
*N*e ipsum exstinguant, & statim animam perdam;
*L*ychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Εἰ ἐτιόν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι ,
 Ὅνομά μοι Λείανδρος, εὖσεφάνε πόσις Ἡρῆς.

Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθιντο μιγῆναι,
 Καὶ τυχήν φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεταίων,
 Λύχνε μαρτυρήσιν, ἐπισώσαντο φυλάξειν·
 Ἡ' μὲν Φάος ταύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
 Παννυχίδας δ' ἀνύσαιτες ἀκοιμήτων ὑμεταίων,
 Ἀλλήλων αἶκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ' μὲν εἶον ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὀρφαίνην ἀνὰ τύκτα,
 Μήτι ὤδραπλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 Πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρία δῆμον Ἀβύδου.
 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίως ποθέοντες αἶθλης,
 Πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.

Ἦδη κυανόπειπλος ἀνέδραμε τυκτὸς ὁμίχλη,
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης

Si verum autem vis meum nomen & tu scire ,
 Nomen mihi Leander , formosæ (*eleganti redimitæ corona*) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri ,
 Et nocturnum amorem , & nuntium nuptiarum ,
 Lychni testimoniis , pacti sunt servare ;
 Illa quidem , lychnum extendere , hic autem , undas latas transire.
 Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptiarum ,
 A se inviti separati sunt necessitate ,

périssois à l'instant. Si tu veux savoir mon nom ; je suis Léandre, l'époux de la belle Héro ».

Ainsi fut résolu cet hymen clandestin ; ainsi se jurèrent-ils d'être fidèles au signal du flambeau , messager de leur nocturne mariage ; l'une feroit luire le fanal , l'autre traverseroit les flots. Toutes les mesures prises pour le succès d'un hymen ennemi du sommeil , il fallut malgré soi se quitter. Héro rentre dans sa tour : Léandre , pour ne point s'égarer le soir , en remarque les abords , & regagne en nageant les antiques murs de la superbe Abydos. Combien de fois , brûlant d'entrer dans la carrière amoureuse , désirèrent-ils le retour de la nuit , favorable aux doux mystères !

Déjà la nuit déployoit son voile ténébreux , apportant le sommeil aux mortels , mais non à l'amoureux Léandre. Seul sur les rivages de la mer mugissante , attendant le

Ea quidem suam ad turrim , hic autem , obscuram per noctem ,

Ne quid erraret , jaciens signa turris ,

Navigabat (natabat) profundi fundamenti ad magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina desiderantes certamina

Sæpe optarunt , ut venirent cubiculum ornantes tenebræ.

Jam atrata cucurrit noctis caligo ,

Viris somnum adferens , sed non amanti Leandro ;

Sed (is) multifremi apud littora maris

Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμνίων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύσιο δοκούνων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυάτης λιποφειγγέα νυκτὸς ὁμίχλην
 Ἡρώ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπλομένοιο ᾧ λύχνου
 Θυμὸν Ἔρως ἐφλέξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
 Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάετο· Πὰρ ᾧ θαλάσση
 Μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκάνων.
 Ἐτρέψε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα ᾧ, θάρτος αἶρας,
 Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις·

Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
 Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης,
 Καὶ κρατεῖ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυράων;

Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum,
 Testimonium (*signum*) lychni lugubris observans,
 Lestique clandestini procul speculantem nuntium.
 Ut vero vidit obscuram nigræ noctis caliginem
 Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
 Animum Amor ussit festinantis Leandri:
 Lychno ardente ipse etiam ardebat. Ad mare autem
 Insanarum undarum multum sonantem fremitum audiens

courier de son brillant hyménée, il cherchoit des yeux le signal lointain de ses plaisirs, le trop funeste fanal.

Héro voyant l'ombre noire chasser la lumière, montre le fanal : il est à peine allumé, & déjà l'amour embrâse le cœur de l'impatient Léandre : il brûle en même temps que le flambeau. Cependant il entend l'horrible bruit des vagues mutinées : d'abord il tremble ; mais ensuite ranimant son audace, il se rassure, il s'adresse à lui-même ces paroles :

« L'Amour est terrible, la mer implacable ; mais la mer n'est que de l'eau, l'amour a des feux qui me consomment. Rassemble tes feux, ô mon cœur, ne redoute point les eaux, vole au plaisir ; que crains-tu de ces vagues impétueuses ? Ignorez-tu que Cypris est née du fond des ondes, qu'elle a un pouvoir absolu sur les ondes & sur mon mal ?

*Tremebat quidem primo ; postea vero audaciam attollens ,
Talibus adloquebatur consolans mentem verbis :*

*Gravis Amor, & mare implacabile : sed maris
Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ignis.
Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?
Ignoras quod Venus nata sit e mari,
Et dominatur ponto, & nostris doloribus ?*

Ὡς εἰπὼν, μελέων ἐρατῶν ἀπειδύσατο πείπλον
 Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἑὼ δ' ἔσφιγξε καρήνῃ,
 Ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.
 Λαμφομένῃ δ' ἔσπειυδεν αἰὲ κατεναντία λύχνη,
 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόσολος, αὐτόματος ἦϊος.

Ἡρῶ δ' ἠλιβάτοιο φαισφόρος ὑψόθι πύργῃ,
 Λευγαλῆς αὔρησιν ἔθιν πνευσθεῖν αἴτης,
 Φάρεϊ πολλάκι λύχνην ἐπέσκεπεν, εἰσόκει Σησῦ
 Πολλὰ καμὼν Λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν·
 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 Νυμφίον ἀδμαίνοντα πεπλυνύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ραθάμιγγας ἔτι σάζοντα θαλάσσης,
 Ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενιῶνος,
 Καὶ χροά πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ
 Εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεισεν ὁδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυσρώτοις ἐνὶ λέκτροις

Sic fatus, membra amabilia exuit vestem
 Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;
 Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in mare,
 Splendentemque festinabat semper adversus lychnum,
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
 Perniciosus auris undecumque spiraret ventus,
 Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti

Il dit, & dépouillant ses habits, il les attache sur sa tête, s'élance du rivage, & plonge dans les flots. Il nage vers le fanal étincelant, devenu à lui-même son navire, son rameur & ses voiles.

Héro, du haut de sa tour élevée, tenant le flambeau, dès qu'un vent impétueux souffloit, le garantissoit de sa robe. Enfin après mille efforts Léandre aborde au rivage. Elle l'amène à sa tour; sur le seuil de la porte, elle embrasse en silence son époux hors d'haleine, les cheveux encore dégouttant d'écume, & le conduit au lieu qui devoit recevoir les deux époux. Là elle l'essuie, le parfume d'essence de roses odorantes, dissipe ainsi l'odeur de l'onde salée; puis l'entraînant encore tout haletant sur un duvet

Multum fatigatus Leander venit ad portuosum litus;
Et ipsum suam ad turrim deduxit; ad fores vero
Sponsum anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,
Duxit ad penetralia virginalis cubiculi, ubi jam commorantur sponsi,
Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo
Bene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit odorem:
Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis

Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήτορας ἴαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθει νυμφίος ἄλλος·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλις τύτοι ἀλμυρὸν ὕδωρ,
Οἰδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυδέποιο θαλάσσης·

Δεῦρο, τεὸς ἰδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθιο κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μήτρην,
Καὶ δισμῶν ἐπέβησαν ἀριζονόου Κυθιρίης.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων·

Οὐ ζυγὴν Ἦρην τις ἐπιυφήμησεν αἰδός·

Οὐ δαΐδων ἤσραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·

Οὐδὲ πολυσκάρβωμ' τις ἐπεσκίρτησε χορείη,

Οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ·

Ἀλλὰ λέχος σορέεσσαν τελευσιγάμοισιν ἐν ὥραις

Σιγὴν πασὼν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλη·

Καὶ γάμος ἦν ἀπαύειπεν αἰδομένων ὑμεναίων.

Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοςόλος, οὐδέ ποτ' Ἡὼς

Sponsum circumfusa blanda (*hæc*) emisit verba:

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius;

Sponse, multa tulisti; satis tibi est falsæ aquæ,

Odorisque piscosi graviter fremantis maris:

Huc ades, tuos sudores meis deponere in complexibus.

Sic illa hæc locuta est; ille vero statim solvit zonam,

Et leges inierunt benevolæ Veneris.

Erant nuptiæ, sed sine choreis; erat lectus, sed sine hymnis;

moëlleux, & l'enlaçant de ses bras, lui adresse ces tendres paroles :

Époux qui viens de souffrir ce que nul autre n'a souffert, cher époux, combien tu as lutté contre l'onde amère & l'odeur suffoquante des vagues agitées ! Oublie tes fatigues sur mon sein.

Elle dit : Léandre lui délie la ceinture ; les doux mystères s'accomplissent. Hymen sans pompe, coucher nuptial sans hymne. Nul poète n'invoqua la déesse protectrice des mariages, point de flambeau brillant, ni de danses légères autour de la couche ; point de père ni de mère vénérable qui chantât l'hymenée ; le silence à cette heure du plaisir avoit dressé le lit & préparé la chambre nuptiale. Le voile de la nuit fut la parure de l'épouse, nul chant d'hymenée ne célébra le mariage. La nuit seule le favorisoit, jamais

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam invocavit Poëta ;

Non tædarum inluminabat splendor nuptialem lectum ;

Neque peragili quisquam saltavit chorea ,

Non hymenæum cantavit pater, & veneranda mater ;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis

Silentium thalamum fixit , novam, nuptam vero ornavit caligo ;

Et nuptiæ erant longe a canendis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, neque unquam Aurora

Νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγυῖοις ἐν λέκτροις.
 Νύχτετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου
 Ἐνυχίων ἀκόρητος ἔτι πνέων ὑμεναίων.
 Ἡρῶ δ' ἐλκισίπιδος, εἰς ληθεῦσα τοκῆας,
 Παρθένος ὑματὶν, νυχὶν γυνή. Ἀμφότεροι ὃ
 Πολλάκις ἤρῃσαντο κατελθέμεν εἰς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερίῃ.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δῆρὸν
 Ἀλλήλων ἀπώναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων,
 Ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπέλυθε χείματος ὥρη,
 Φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας αἰλλας,
 Βένθια δ' ἀσπρίκτα καὶ ὑγρὰ θείμεθλα θαλάσσης
 Χειμέριοι πνέοντες αἰὲν σφείλιζον αἷται,
 Αἰάλασι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης ὃ
 Ἡΐδῃ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipse*) notis in lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad populum Abydi

Nocturnos infatibilis adhuc spirans hymenæos:

At Hero, longa induta veste, suos latens parentes, (*clam parentibus*)

Virgo diurna (*erat*,) nocturna mulier. Utrique autem

Sæpe optarunt descendere ad occasum auroram (*solem*).

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem

Occulta delectabantur inter se Venere.

l'Aurore ne vit Léandre dans ce lit confident de ses plaisirs. Chaque matin, plus avide encore que rassasié de plaisirs, il retournoit à la nage dans sa patrie; & la modeste Héro, étoit, à l'insu de ses parens, fille le jour, & femme la nuit. Combien de fois ces jeunes époux conjurèrent-ils le soleil de précipiter sa course!

Habiles à cacher ainsi une invincible passion, ils goûtoient en secret les plaisirs de l'amour, plaisirs, hélas! bien fugitifs: ils ne devoient jouir de ce fatal hymenée que jusqu'à la saison des noirs frimats. Déjà d'affreux tourbillons s'engouffrant au fond des mobiles abîmes, ébranlent les humides fondemens de la mer. Déjà redoutant l'orageux & perfide élément, le nocher a retiré son vaisseau dans le

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu
In vicem fruebantur multivagis nuptiis,
Sed donec pruinosæ venit hiemis hora,
Horrendas commovens multarum vortiginum procellas,
Profunditatesque infirmas & madida fundamenta maris
Hiemales spirantes semper verberabant venti,
Turbine percutientes totum mare; vapulante autem (eo)
Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra

Χειμερινὴν καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 Ἀλλ' οὐ χειμερινὴς σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λέανδρε· διακτορὴν δέ σε πύργου,
 Ἡθάδα σημαίνουσα φαισφορίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρυνεῖν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐης καὶ ἄπιστος· ὄφειλλε ἢ δῖσμος Ἡρώ
 Χείματος ἱσαμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη ἢ
 Μοιράων ἀνέβαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.

Νῦξ ἦν, εὖτε μάλισα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Δὴ τότε Λεάνδρος περ, ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
 Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδωρ·

Hiemale & infidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coërcerat maris;
 Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus. Decebat autem infelix Hero
 Hieme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stellam lectorum.

golfe. Léandre seul, l'intrépide Léandre, n'est point arrêté par l'orage. Le cruel & perfide fanal, qui du haut de la tour lui donne le signal accoutumé du plaisir, l'excite à braver les flots courroucés. L'infortunée Héro auroit bien dû, pendant la saison des tempêtes, ne point allumer l'astre passager de l'hymen : mais l'amour & l'impérieux destin ont parlé. Cédant à un charme fatal, elle montre le flambeau, non de l'amour, mais de la Parque.

Il étoit nuit, [temps où les vents déchainés, par leur souffle orageux excitant les tempêtes, fondent tous ensemble sur les rives du détroit. Encouragé par l'espoir de revoir son épouse, Léandre s'élance sur le dos bruyant de la mer. Déjà les flots sont pressés par les flots, l'onde s'amoncèle,

*Sed amor & fatum cogebat (eam). Allesta (cupida) autem
Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.*

*Nox erat, quum maxime spirantes venti,
Hiemalibus flatibus jaculantes venti,
Collecti irruunt in littus maris :
Tunc Leander, consuetæ spe sponsæ,
Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur vero aqua ;*

Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
 Μαρναμένων ἀνέμων. Ζεφύρῳ δ' ἀντίπνεεν Ἑυρὸς,
 Καὶ Νότος εἰς Βορέην μεγάλας ἀφίηκεν ἀπειλάς,
 Καὶ κτύπος ἦν ἀλίαςτος ἐρισμαράχοιο θαλάσσης.

Αἰνῶπαθὴς ὃ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίπλῃ
 Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
 Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε τύμφης·
 Ἀλλὰ οἱ οὐτίς ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἦρχισε μοίρας.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντίῃ κύματος ὄρμῃ
 Τυπτόμενος περιόρητο. ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμη,
 Καὶ θένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρει λαιμῷ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊσον ἀμαιμαχέτε πῖν ἄλμης·
 Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεισε πικρὸς αἵτης,
 Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.

Ætheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra spirabat Eurus,
 Et Notus in Boream magnas immisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis maris.
 Gravia autem passus Leander implacabilibus in gurgitibus
 Sæpe quidem precabatur æquoream Venerem,
 Sæpe autem ipsum regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ;

les vagues s'élèvent aux nues ; les vents aux prises résonnent de toutes parts ; Zéphyre gronde contre Eurus, Notus menace Borée avec d'affreux sifflemens ; l'onde retentit d'un bruit épouvantable.

Pendant cette furieuse tempête , l'infortuné Léandre tantôt invoque la déesse née au sein des mers, ou le souverain même de l'humide élément ; tantôt rappelle à Borée sa charmante Orythye : vaines prières ! l'Amour n'a point détourné les ciseaux de la parque.

Battu des flots qui l'assaillent, Léandre erre çà & là, ses jambes se lassent, ses bras restent immobiles, l'onde impétueuse entre dans sa bouche, il boit à longs traits l'amer & funeste breuvage. Le vent cruel éteint l'infidèle fanal, & avec lui l'amour & la vie de Léandre.

Sed ipsi nullus auxiliatus est ; Amor autem non coërcuit fata.

*Undique autem adcumulati male obvio fluctus impetu
Impulsus ferebatur ; pedum autem ei defecit vigor ,
Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in guttur ,
Et potum inutilem impetuosi potavit falsuginis maris ;
Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ventus ,
Et animam & amorem multum passi Leandri.*

Η' δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοιςιν ὀπωπαῖς.
 Ἰ΄σατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοιςι μερίμναις.
 Η'λυθε δ' ἡριγένεια, καὶ εὐκ' ἴδε τυμφίον Η'ρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Εἴ ποὺ ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην
 Λύχνου σβιννυμένοιο. ᾧ δ' αὖ κρηπῖδα ᾗ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
 Δαιδαλίον ῥήξασα ᾧ δ' αὖ σήθεισι χιτῶνα,
 Ρ'οιζηδὸν προκάρητος ἀπ' ἡλιβάτου πέσει πύργου.
 Καδ' Η'ρώ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ᾧ δ' αὖ κοίτην,
 Ἀλλήλων δ' ὑπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

Illa autem, morante adhuc (*Leandro*), vigilibus oculis
 Stabat fluctuans luctuosis curis.
 Venit autem aurora, & non vidit sponsum Hero,
 Circumquaque oculos dirigebat in lata dorsa maris,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Lychno extincto. Apud fundamentum vero turris

Héro dans l'attente, & l'œil ouvert, rouloit dans son cœur mille pensées funestes. L'aurore vient, elle n'apperçoit pas son époux, elle promène de tous côtés ses regards sur le vaste dos de la mer. Peut-être le fanal éteint, son amant s'est-il égaré ; elle le voit au pied de sa tour, déchiré par les rocs. A cet aspect elle arrache le voile brillant qui couvre son sein, & la tête la première se précipite avec fracas du haut de la tour. Ainsi périt Héro sur le corps de son amant : le trépas même ne put les séparer.

*Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ;
Variam dirumpens circa pectora vestem ,
Cum strepitu præceps ab alta cecidit turri.
Atque Hero mortua est super mortuo marito ,
Suique invicem potiti sunt etiam in ultima pernicie.*

F I N I S.

NOTES

SUR LE POÈME DE MUSÉE.

*V*ERS 6. Διακτείνω. Les traducteurs latins ont traduit ce mot par *nuntium*. Je le traduis par *duñtum*, l'action de conduire : ce sens paroitra plus exact à ceux qui se rappelleront qu'on donnoit à Vénus le nom de *μαστωπὸς* ou *μαστωρὸς*, appareilleuse, en latin *lena*. Διακτερίν est le substantif de *διακτωρ*, épithète de Mercure. Littéralement, je traduirois ainsi ce vers : *Ce flambeau qui annonce l'action de Vénus conduisant un amant à son amante.*

V. 9. Ἀΐδων ne signifie pas *office*, comme le veulent Rœver, Schrader, & Du Theil; mais *combat*, *ébat*.

V. 32. Πύργον ἀπὸ προγόνων. Plusieurs commentateurs traduisent par *turrin* à *parentibus*; Cel. Berglerus, par *semota* à *parentibus*, interprétation adoptée par Kromajerus & Rœverus. Pour moi, je n'ai jamais vu dans les bons écrivains *προγόνες* dans le sens de *parents*, mais dans celui d'*ancêtres*.

V. 51 & 52. Ἦ γὰρ ἐκεῖνοι αἰὲν ὁμαρτίζοντες, ὅπνι φάτις ἐστὶν ἑρτῆς, & *sitôt que le retour en est annoncé, tous arrivent dans Seste*: voilà l'interprétation du savant Du Theil. Je pense qu'on se rapprocheroit plus du texte en traduisant littéralement : *Car ce sont ceux-là (les amants) qui viennent en foule, dès qu'on parle de fête.*

V. 58. Ἀκρὰ κύκλα παρειῶν, *summi circuli genarum* ; littéralement, *la partie bombée de ses joues.*

V. 59. Διδυμύχρον, *de deux couleurs.* La rose rouge est blanche à son onglet. Voilà, je pense, le sens de l'épithète grecque.-- Ἐκ καλύκων, *de sa capsule.*

V. 66. Après avoir, vers 33, appelé Héro ἄλλη Κύπρις ἄνασσα, *nouvelle reine de Cythère*, le poète dit dans ce vers 66, que Cypris avoit en elle une digne prêtresse; au vers 68, la prêtresse de Cypris sembloit elle-même une autre Cypris. Ornemens superflus, répétitions sans goût.

V. 69 & 70. Ἡΐϊών, *jeunes gens* ; ἀνδρῶν, *hommes faits.* Du Theil dans sa traduction n'a point distingué ces deux âges. Le grec dit littéralement : *Elle a ému les cœurs tendres des jeunes garçons ; & même parmi les hommes faits, il n'en est pas un qui ne brûle de partager sa couche.* Il a traduit par *Tous brûlent déjà d'obtenir ses faveurs.* Avec plus d'exactitude, ce littérateur, d'ailleurs si délicat, n'eût-il pas mieux exprimé, comme son original, l'empire de Héro sur tous les cœurs?

V. 78. On peut reprocher à Musée quelques fautes de goût ; mais la critique la plus sévère ne rangera-t-elle pas au nombre des vers bien frappés le 78e...

Παπταίνων ἐμύγητα, κόρον δ' εὖκ' εὔρειν ὄπωπης ?

V. 105. Ἐὴν ἀπὲρρυψιν ἐπωπὴν... ; & vers 107, ἣ πάλιν ἀντίκλινεν. Au lieu de ἀντίκλινεν, qui ne présente aucun sens, & que les éditions de Rœver & Schrader traduisent par *Et rursus ex adverso innuit*,

je suis convaincu qu'on doit lire ἀνδ' ἔκλινεν pour ἀνὰ δὲ ἔκλινεν, aperuit, elle ouvrit. C'est dans ce sens que ce vers se prend dans Homère, liv. V. de l'Ili. vers 751.

Ἡμῖν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἢδ' ἐπιθῆναι.

Ut & aperiant densam nubem & claudant.

Ibid. Ὀπωπὴν ne signifie pas ici *la vue*, *le visage*, comme le prétendent encore les éditions de Ræver & de Schrader; mais *les yeux*.

V. 111. Ἐκ πειράτης, à l'autre extrémité. Quand il est question de l'orient, l'autre extrémité est l'occident, & vice versa. Cette expression se rencontre fréquemment dans Aratus.

V. 139. Ἐλέχουσιν : les verbes grecs λέχεω & τίκτω s'emploient comme le verbe *parere* des Latins, même en parlant du père. Orphée dans ses Argonautiques a dit :

Ὀϊεὺς τὸν ῥ' ἐλόχευσε καὶ Ἀλθαίῃ ῥεδόπηχος.

Et Homère : Ὄν ἀθάνατος τέκετο ξεῖς.

V. 151. Θηπιύων ἐκόμισι, duxit servire. Horace a dit de même (Carm. I. 16. 1.)

Musis amicus, tristitiam & metus

Tradam protervis in mare creticum

Portare ventis.

V. 153. Songe à la nymphe d'Arcadie, &c. J'ignore si cette érudition mythologique étoit bien persuasive en amour : nous savons
du

du moins qu'elle étoit du goût des Grecs. Propertius chez les Latins fait le même emploi de la fable. Tibulle peint ses courtisannes libertines, mais non savantes.

V. 159. Θυμὸν παραπλάγξας ἐνὶ μύθεϊς, *animum errare faciens in verbis*. Virgile a dit de même : *Horridus in jaculis & pelle lybystidis urſa*.

V. 173. Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔριυθος ἀποστᾶζοντα πρὸς ὤμους, *laissant échapper des larmes qu'arrachoit la pudeur*. C'est ainsi que traduit Du Theil. C'est l'expression métaphorique ἀποστᾶζοντα qui l'aura induit en erreur. Je crois qu'il faut traduire littéralement : *Laiſſant tranſſuder le rouge de la pudeur*.

V. 181. Ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνιν pour ἐν πατρίδι. Ἐς est là pour ἐν, comme ἐν s'emploie quelquefois pour ἐς, même en prose.

V. 191. Je n'ai près de moi aucune compagne de mon âge; jamais je n'apperçois les danses légères des jeunes gens, &c. Musée peut-il bien mettre un pareil langage dans la bouche de Héro, de qui il a dit, vers 33 & suivans : *Modeste & sage, jamais elle ne se méloit parmi les femmes assemblées; jamais elle ne se mon- troit au milieu des danses joyeuses de ses jeunes compagnes, &c?*

V. 195. Σφετέρεις, σφέτερος, *proprius, ce qui appartient en propre*. De là σφέτερος pour ὑμέτερος, *vôtre*, comme dans Hésiode (in ἔργois v. 2.) Σφέτερον πάτερ ὑμειύται; pour ἡμέτερος, *nôtre*, comme dans Xénophon, l. 6. de la Cyropédie; pour ἰός, *son*, comme dans ce vers 195 de Musée.

V. 204. Εἰ πὺρὶ παρλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἴσσιται ὕδαρ. Remarquons ici changement de modes.

V. 214. *Le Bootès.* Homère (Odysf. l. V, vers 272) l'appelle ἐψὶ δούρα, parce qu'il est 18 heures sur l'horison, & qu'il ne se couche que rassasié de lumière. Voyez Aratus, page 73, édit. d'Oxford, 1679.

V. 215. Ἰκρίμην. Autre changement de modes, fréquent même en prose, & de plus ellipse de la conjonction καί.

V. 222. Νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμναίων, λύχου μαρτυρίην, ἐπισώσαντο φυλάξιν, littéralement : *Ils convinrent de bien observer le pacte qu'ils avoient fait d'un hymen nocturne, & de l'annonce de l'hymen par l'entremise du flambeau.*

V. 225. Πανυχίδας doit s'entendre des apprêts de la veille, mais non, comme le pense Kromajerus, des premières faveurs accordées par Héro à Léandre.

V. 263. Μυχὸς παρθενίῳ, au fond du parthénéon. Tandis que les dames romaines occupoient le premier appartement & le plus apparent de la maison, tandis qu'elles recevoient société; les femmes grecques au contraire (nous dit dans sa préface Cornelius Nepos) ne se montroient jamais à aucun festin; elles habitoient dans leur maison l'appartement le plus reculé appelé *Gynaecitis*, dont l'entrée n'étoit permise qu'aux plus proches parens.

Ibid. Νυμφεκόμοιο, sponsam ornantis. Telle est l'interprétation admise par Ræver & Schrader, interprétation fautive, selon moi : le mot

κομιῶν, qui ne se trouve employé qu'en composition, désigne un lieu où l'on traite quelqu'un. Ainsi γερωντοκομιῶν signifie, *locus ubi tractantur senes*. Il falloit donc traduire νυμφοκόμοιο παρθενῶτες par *cubiculi ubi commorantur sponsi*.

V. 275. Nul chantre n'invoqua Junon, protectrice des mariages. Virgile (liv. 14, V. 166) donne à Junon l'épithète de *Pronuba*.

V. 292. Après ὑμναίων, M. Du Theil met un point, ce qui me semble rendre la phrase inintelligible. Voici le sens littéral que je propose. Οὐδ' ἐπὶ δὴρὲν ἀπέθαντο ὑμναίων, ἀλλ' ἔτι... *Ils ne jouissoient pas pour long-temps de ce fatal hymenée ; mais seulement jusqu'au temps où survient la saison des frimats. Ὅτι pour εἰς ἔτι, donc, jusqu'à ce que.*

V. 298. Ἀπὶ κλασι. On lit communément ἀείλχυσι, *a retiré*, & c'est cette leçon que j'ai suivie dans ma traduction française. Car peut-on supposer que, dans la crainte de l'orageux élément, le nocher déchire (ἀπὶ κλασι) son vaisseau. On ne détruit pas, on met en sûreté ce que l'on craint de perdre.

Ibid. Διχθαδί χερσῶ, dans l'un & l'autre port. C'est ainsi que traduit M. Du Theil. *Golfe ou terre à deux anses, à deux côtes*, n'est-il pas plutôt le mot?

V. 327. Ἀυτόματος, qui agit par ses propres forces.

I N D E X

O M N I U M V E R B O R U M.

Α		
Α ^α . 268.	Α ^γ υστιν. 43.	Α ^ή τας. 216.
Α ^ε ρεχον. 214	Α ^γ ριον. 203.	Α ^ή την. 13.
Α ^ε υδόθι. 28.	Α ^γ ρομένησι. 34.	Α ^ή της. 257, 329.
Α ^ε υδον. 4.	Α ^γ ρομένοις. 324.	Α ^θ ανάτων. 53.
Α ^ε υδος. 16.	Α ^γ ρύπνοισιν. 331.	Α ^θ ίσρατον. 115.
Α ^ε ύδω. 21, 26, 50,	Α ^γ ων. 119.	Α ^θ ηναίη. 135.
209, 284.	Α ^γ ῶνα. 197.	Α ^θ ήνην. 135.
Α ^γ αλμα. 8.	Α ^δ ίδακτος. 31.	Α ^θ ρόεν. 311.
Α ^γ άπαξι. 147.	Α ^δ όκητον. 88.	Α ^θ ρμαίνοντα. 261,
Α ^γ απάζων. 99.	Α ^δ όκητον. 326.	266.
Α ^γ άρροον. 208.	Α ^δ ώνιδι. 43.	Α ^ι δοῖ. 33, 161.
Α ^γ γελίην. 12, 222,	Α ^ι θλιύσειν. 197.	Α ^ι δομένη. 162, 195.
235.	Α ^ι θλον. 9. 75.	Α ^ι δῆς. 173.
Α ^γ γελιώτην. 7, 237.	Α ^ι θλως. 230.	Α ^ι δῶ. 98.
Α ^γ ι. 14.	Α ^ι ι. 254, 192, 207.	Α ^ι δῶς. 96, 97.
Α ^γ ιν. 9.	Α ^ι ιδομένων. 281.	Α ^ι ι. 38, 207,
Α ^γ ιρομένων. 54.	Α ^ι ίρας. 243.	Α ^ι ερ. 52.
Α ^γ έμιν. 53.	Α ^ι ισι. 278.	Α ^ι θίρι. 315.
Α ^γ λαϊάων. 75.	Α ^ι κοντες. 226.	Α ^ι μα. 30.
Α ^γ λαϊή. 37.	Α ^ι λλας. 294.	Α ^ι μονίης. 46.
Α ^γ λαϊήτιν. 104.	Α ^ι ξίτο. 90.	Α ^ι νοπαθίς. 86.
Α ^γ νώσεις. 249.	Α ^ι μιναι. 13.	Α ^ι νοπαθής. 319.
Α ^γ υστα. 233.	Α ^ι ῆται. 296, 309,	Α ^ι ελόμπτεις. 198.
	310.	Α ^κ ίσσεται. 199.

- Ἀκηλήτοις. 319.
 Ἀκοιμήτων. 12, 225, 326.
 Ἀκοίτην. 337.
 Ἀκοίτης. 207.
 Ἀκορτίζοντες. 310.
 Ἀκόρητος. 285.
 Ἀκρα. 58.
 Ἀκρον. 162.
 Ἀκύν. 184.
 Ἀκύνου. 75.
 Ἀκύν. 5.
 Ἀκύνων. 242.
 Ἀκτὴν. 259.
 Ἀκτίσιν. 90.
 Ἀλα. 297, 299.
 Ἀλασησας. 202.
 Ἀλατο. 71.
 Ἀλλ'. 14, 38, 41, 207, 274, 291, 293, 300.
 Ἀλλά. 28, 88, 137, 139, 216, 234, 245, 279, 307, 323.
 Ἀλλη. 33.
 Ἀλλήλων. 226, 290, 292, 341.
 Ἀλλω. 124.
 Ἀλλοθιν. 84.
 Ἀλλος. 84, 268.
 Ἀλλήλοισι. 23.
 Ἀλιγίζεις. 248.
 Ἀλίγυσα. 155.
 Ἀλίσει. 41.
 Ἀλιουμένη. 36.
 Ἀλήτης. 177.
 Ἀλίαςτος. 318.
 Ἀληχία. 26.
 Ἀλίπτερον. 265.
 Ἀλιν. 269.
 Ἀλιστεφίων. 45.
 Ἀλμης. 328.
 Ἀλμυρόν. 269.
 Ἀλός. 193.
 Ἀλυσκάζων. 299.
 Ἀλώμενον. 335.
 Ἀλῶται. 97.
 Ἀμαιομακίτι. 328.
 Ἀμάξης. 214.
 Ἀμύλιχος. 245.
 Ἀμήχανον. 127.
 Ἀμμορος. 89.
 Ἀμνήμονα. 322.
 Ἀμωμήτοις. 92.
 Ἀμφ'. 163.
 Ἀμφαδόν. 179.
 Ἀμφιβόητος. 187.
 Ἀμφιπόλῳ. 188.
 Ἀμφιχυθεῖσα. 267.
 Ἀμφοτέρης. 18, 252.
 Ἀμφοτέροι. 287.
 Ἀμφοτέρων. 22.
 Ἀμφω. 22.
 Ἀν. 80, 174.
 Ἀνά. 17, 43, 55, 192, 227.
 Ἀνάγκη. 226.
 Ἀνάγκω. 140, 289.
 Ἀναιδείη. 96.
 Ἀναιδείω. 99.
 Ἀναινομένης. 158.
 Ἀνακτα. 321.
 Ἀναπλεμένη. 306.
 Ἀναπλομένοιο. 239.
 Ἀναστα. 33.
 Ἀτάσιν. 199.
 Ἀνασιλάτα. 110.
 Ἀνάφαισι. 211.
 Ἀνδρα. 198.
 Ἀνδράσιν. 233.
 Ἀνδρὸς. 95.
 Ἀνδρῶν. 69, 72.
 Ἀνέχρετο. 315.
 Ἀνίδραμι. 232.
 Ἀνέμων. 316.
 Ἀνέμιμι. 235.
 Ἀνιγίκατο, 121, 172.
 Ἀνιπείνητο. 168.
 Ἀνέρος. 199.
 Ἀνίφαγι. 308.

- Ἀήγαγεν. 260.
 Ἀνθρώπων. 183.
 Ἀνικήτη. 91.
 Ἀντίκλινιν. 107.
 Ἀντίπτειν. 316.
 Ἀντία. 209.
 Ἀντίον. 100.
 Ἀντιπόροιο. 215, 284.
 Ἀνύσαιτις. 225.
 Ἀοιδῶς. 275.
 Ἀφ'. 94, 153, 210, 339.
 Ἀπαγγέλλοντα. 6.
 Ἀπαλάς. 69.
 Ἀπαλήν. 76. ♡
 Ἀπαλόχρουν. 171.
 Ἀπάνευθε. 305.
 Ἀπάνευθιν. 281.
 Ἀπασράπτισα. 56.
 Ἀπιδύσατο. 251.
 Ἀπιλαί. 132.
 Ἀπιλάς. 317.
 Ἀπιλεία. 122.
 Ἀπιλιώσι. 131.
 Ἀπιλῆς. 129.
 Ἀπίκλασι. 198.
 Ἀπίκρυψιν. 105.
 Ἀπινόσφισιν. 98.
 Ἀπίσβισι. 329.
 Ἀπισίσατο. 108.
 Ἀπλοον. 204.
 Ἀπισεν. 299, 329.
 Ἀπισος. 304.
 Ἀπο. 32.
 Ἀπόειπι. 125.
 Ἀπόλειπι. 124.
 Ἀπέναντο. 292, 341.
 Ἀποσβίωσι. 217.
 Ἀπόσπαρος. 249.
 Ἀποσάζωσα. 173.
 Ἀπυσος. 178.
 Ἀρα. 71.
 Ἀρηγιν. 323.
 Ἀρήτιρα. 68.
 Ἀειγνώτοις. 283.
 Ἀεισύνασα. 67.
 Ἀεισον. 98.
 Ἀεισυνός. 273.
 Ἀρκαδίνης. 153.
 Ἀρχαίνης. 26.
 Ἀσίρα. 212, 306.
 Ἀσίρις. 22.
 Ἀσηρ. 111.
 Ἀσήρικτα. 295.
 Ἀσός. 50.
 Ἀσρον. 10.
 Ἀσρων. 9.
 Ἀσυ. 74.
 Ἀταλάντη. 153.
 Ἀτερ. 274.
 Ἀτθίδες. 322.
 Ἀτρεκίως. 66.
 Αὔρησιν. 257.
 Αὐτάγγιλοι. 132.
 Αὐτάρ. 112.
 Αὐτὴ. 103, 104.
 Αὐτήν. 29.
 Αὐτίκα. 79, 217, 272.
 Αὐτόματος. 255, 327.
 Αὐτόν. 321.
 Αὐτός. 200, 201, 255.
 Αὐτῶν. 19.
 Αὐχίνα. 133, 171.
 Ἀφ'. 46.
 Ἀφάσιν. 82, 126.
 Ἀφίεικιν. 317.
 Ἀφιδήσαντα. 303.
 Ἀφθιτος. 3.
 Ἀφστογγος. 160.
 Ἀφθόγγισι. 102.
 Ἀφρεδίτη. 143.
 Ἀφρεδίτῳ. 38, 182, 320.
 Ἀφρεδίτης. 155.
 Ἀφροκόμης. 262.
 Ἀχλυόεντα. 3.
 Ἀχόριυτος. 274.
 Ἀχρήστον. 328.

INDEX VERBORUM.

55

Β	Γάμος. 4, 146, 274, 281.	86, 90, 94, 98, 99, 101, 103, 107, 111, 117, 121, 124, 133, 140, 144, 146, 148, 155, 160, 168, 180, 186, 187, 192, 195, 199, 202, 219, 225, 227, 230, 238, 246, 252, 253, 254, 256, 264, 266, 272, 280, 284, 286, 295, 314, 316, 321, 323, 324, 327, 333, 334, 341.
Βαθυκύμονας. 189.	Γαμοσόλον. 7.	Δαιδαλίον. 338.
Βαθύσκιος. 111.	Γαμοσέλος 282.	Δαίδων. 276.
Βαθυσφρώτοις. 166.	Γάμων. 31.	Δαῖνα. 145, 219.
Βαλὼν. 228.	Γάρ. 37, 42, 51, 61, 92, 131, 136, 164, 177, 180, 183, 186, 198, 208.	Δάκτυλα. 114.
Βαρύ. 205.	Γαστήρ. 139.	Δαλὼν. 308.
Βαρυγδέπαιο. 206, 270.	Γείτενα. 190.	Δαμάζειν. 198.
Βαρυπνέοντα. 216.	Γείτενις. 17.	Δαμείς. 88.
Βαρυπνέοντες. 309.	Γείτονι. 32.	Δὲ. 21, 33, 55, 58, 61, 63, 64, 82, 96, 97, 104, 115, 120, 129, 152, 162, 164, 167, 170, 172,
Βεβλημένος. 134, 196.	Γείτονος. 50.	
Βελέτωσι. 149, 198.	Γελῶν. 65.	
Βένθια. 295.	Γενετήρων. 125.	
Βήγατο. 307.	Γλυκερὴν. 172.	
Βιότοις. 218.	Γλυκερῶ. 167.	
Βλεφάρων. 90.	Γλυκὺν. 215.	
Βολάων. 94.	Γλυκύπικρον. 166.	
Βόμβον. 242.	Γλῶσσα. 183.	
Βορίλιν. 317, 322.	Γυαῖκις. 37, 131.	
Βυλῆσι. 190.	Γυαμκός. 92.	
Βυληφόρος. 200.	Γυναικῶν. 67.	
Βεώτιον. 213.	Γυναιξίν. 34, 136.	
Βρόμον. 206.	Γυγῆ. 47, 287.	
Βροτοῖσιν. 200.		
Βυσσόθιν. 115.		
Γ	Δ	
Γαῖαν. 169, 176.	Δ'. 17, 23, 26, 29, 31, 44, 46, 63, 69, 71, 76, 78,	
Γαμήλια. 142.		
Γάμοις. 179, 221.		
Γάμον. 3.		

177, 183, 185, Δολύντα. 103.	Εἴς. 105.
196, 224, 239, Δόμος. 187.	Εἰθάρμασι. 73.
241, 243, 260, Δονύσα. 294.	Εἴθελος. 87, 89.
287, 297, 304, Δυναμίδα. 179.	Εἴθελος. 219.
307, 319, 325, Δύτασαι. 182.	Εἴθελος. 148.
336.	Εἴθελος. 144, 180.
Δείδιθι. 247.	Εἴθελος. 121.
Δεινός. 245.	Εἴθελος. 312.
Δίμας. 264.	Εἴθελος. 82, 146, 204, 219.
Δεῦρ. 142.	Εἴθελος. 283.
Δεῦρο. 124, 248, 271.	Εἴθελος. 98.
Δὲ. 42, 248, 312, 329.	Εἴθελος. 23.
Δηδύνοντος. 331.	Εἴθελος. 96.
Δῆμον. 284.	Εἴθελος. 80.
Δηρὸν. 291.	Εἴθελος. 46.
Δι. 203.	Εἴθελος. 185.
Διά. 54.	Εἴθελος. 272.
Διακτερίη. 301.	Εἴθελος. 23.
Διακτορίλω. 6.	Εἴθελος. 335.
Διδυμύχρεον. 59.	Εἴθελος. 158, 251.
Διφαίντο. 68.	Εἴθελος. 64.
Δίζεο. 24, 26.	Εἴθελος. 248.
Δίνας. 119.	Εἴθελος. 27, 266.
Διός. 137.	Εἴθελος. 17, 37.
Διοτρεφίς. 30.	Εἴθελος. 132.
Διχθάρδι. 298.	Εἴθελος. 137.
Δοκίμων. 236.	Εἴθελος. 258.
Δολιράς. 101.	Εἴθελος. 171.
	Εἴθελος. 47.
	Εἴθελος. 97.

- Ἐκ. 59, 63, 111, 211, 260.
 Ἐκαθιν. 208.
 Ἐκατόν. 65.
 Ἐκείνοι. 51.
 Ἐκόμεζιν. 151.
 Ἐκόμεσιν. 176.
 Ἐλαίω. 264.
 Ἐλείπειτο. 49.
 Ἐλίλιζιν. 101.
 Ἐλε. 118.
 Ἐλεις. 123.
 Ἐλεσίπτερος. 286.
 Ἐλεος. 85, 199.
 Ἐλλήσποντον. 208.
 Ἐλόχιος. 139.
 Ἐλπίδι. 312.
 Ἐμὶ. 246.
 Ἐμῇ. 178.
 Ἐμὴν. 176.
 Ἐμμεν. 47.
 Ἐμόγησα. 78.
 Ἐμοὶ. 186, 210.
 Ἐμοῖς. 180, 271.
 Ἐμὸν. 124, 186, 219.
 Ἐμὸς. 187.
 Ἐμῷ. 218.
 Ἐμπαλιν. 195.
 Ἐμπόπτειν. 311.
 Ἐμῶν. 125.
 Ἐν. 60, 73, 104, 183, 279, 341.
 Ἐνα. 18, 210.
 Ἐναν. 21.
 Ἐναντίον. 16.
 Ἐνδοθι. 107.
 Ἐνδόμυχον. 246.
 Ἐνίδησι. 29.
 Ἐνὶ. 47, 48, 81, 156, 159, 184, 188, 266, 283, 319.
 Ἐνικάτθιο. 271.
 Ἐννισι. 202.
 Ἐνύχιον. 9.
 Ἐνυχίων. 285.
 Ἐνυχος. 4.
 Ἐνόησι. 117.
 Ἐνοσφίδησαν. 226.
 Ἐνυμφόκησι. 280.
 Ἐξ. 193.
 Ἐξεν. 162.
 Ἐξίστασι. 116.
 Ἐξῶρτο. 253.
 Ἐοικε. 126.
 Ἐοικότα. 128.
 Ἐοῖς. 149.
 Ἐὲν. 163, 227, 260.
 Ἐορτῇ. 42.
 Ἐορτῆς. 49, 52.
 Ἐτι. 285.
 Ἐὺς. 286.
 Ἐὔσα. 31.
 ἘΨ. 37, 104, 229, 331, 334, 340.
 ἘΨάκη. 140.
 ἘΨαντέλλυσα. 57.
 ἘΨάξιν. 66.
 ἘΨίβω. 74.
 ἘΨίβωσαν. 273.
 ἘΨίωσι. 174.
 ἘΨίωσιν. 122.
 ἘΨεί. 129.
 ἘΨειγομένοιο. 240.
 ἘΨεπτα. 243.
 ἘΨιμέμφοιτο. 195.
 ἘΨιμήνατο. 85.
 ἘΨιμπε. 152.
 ἘΨίοικε. 82.
 ἘΨίοικιν. 143.
 ἘΨίσκεισιν. 258.
 ἘΨισκίρτησι. 277.
 ἘΨεύαδιν. 180.
 ἘΨυφήμειν. 275.
 ἘΨίων. 175.
 ἘΨήλυθι. 293.
 ἘΨηξιν. 280.
 ἘΨι. 95, 119, 127, 160, 263, 291, 311, 313.
 ἘΨιδήμυρος. 79.

- Ἐπιβρέμει. 193. 212, 246. Εὐρία. 334.
 Ἐπιθρόσκυσαν. 113. Ἐρατοτόκεισι. 159. Εὐρατο. 66.
 Ἐπικλήσας. 10. Ἐρώτων. 1, 90, 147, Εὐρον. 78.
 Ἐπιμάρτυρα. 1. 166, 308. Εὐρος. 316.
 Ἐπισώσαντο. 213. Ἐς. 9, 29, 44, 110, Εὐσιφάνη. 220.
 Ἐπιχθονήσιν. 136. 176, 181, 288, Εὖτε. 309.
 Ἐπόθησιν. 156. 317. Εὐχρον. 133.
 Ἐπώχιστο. 55. Ἐσαθρήσειν. 335. Ἐφαίνεν. 239.
 Ἐρασαμένω. 154. Ἐσβισιν. 265. Ἐφίσπιτο. 120.
 Ἐρατῆς. 117. Ἐσπερος. 111. Ἐφθίγξας. 177.
 Ἐρατῶν. 251. Ἐσπυδιν. 254. Ἐφιμαίρω. 80.
 Ἐργα. 141. Ἐσπυδον. 44. Ἐφλιξιν. 240.
 Ἐργον. 184. Ἐσπόμβρον. 71. Ἐφύλαξιν. 12.
 Ἐρέτης. 255. Ἐσσιταί. 204. Ἐφύτιυσσι. 138.
 Ἐριυθος. 173. Ἐστομαι. 212. Ἐφώνειν. 84.
 Ἐεισμαράγοιο. 318. Ἐσσι. 146, 165, 200. Ἐχει. 77.
 Ἐρμῆς. 150, 152. Ἐσιν. 52, 94, 127, Ἐχεν. 70.
 Ἐρέντα. 145. 246. Ἐχιν. 169.
 Ἐρρεῖ. 327. Ἐστιάχισιν. 115. Ἐχυσσα. 25.
 Ἐρρεψι. 253. Ἐσφιγξι. 252. Ἐχθρόν. 13.
 Ἐρυθάνειτο. 61. Ἐχάτα. 119. Ἐχειν. 264.
 Ἐρυθιόωσαν. 161. Ἐτιόν. 219. Ἐχω. 190, 209.
 Ἐρωμανέωσι. 170. Ἐτι. 262, 331. Ἐχων. 212.
 Ἐρωμανέων. 11. Ἐτρεμι. 97, 243. Ἐω. 252.
 Ἐρας. 17, 98, 149, Εὐκλία. 86. Ἐών. 178, 255.
 198, 240, 245, Εὐνήν. 154, 205, 2.
 323. 276. Ζεὺς. 8.
 Ἐρωτα. 27, 39, 203, Εὐνῆς. 237. Ζεφύρω. 316.
 330. Εὐόδμον. 133. Ζηλήμονα. 36.
 Ἐρωτες. 8, 99, 197, Εὐόδμω. 265. Ζηλήμονες. 37.

- ζυγίλω. 275.
 Ζώιν. 89.
 Ζώισκον. 291.
 Η.
 Η'. 21, 55, 67, 71, 115, 224, 227, 272, 331.
 Η'. 138, 139, 154.
 Η'. 51, 59.
 Η'βης. 35.
 Η'γαγι. 263.
 Η'γαγεν. 152.
 Η'γεμόνιυι. 25.
 Η'γεμονῆα. 218.
 Η'γριυσιν. 149.
 Η'δλ. 166, 232, 298, 314.
 Η'ιν. 70.
 Η'θάδα. 302.
 Η'ἰθίοισιν. 73, 131.
 Η'ἰθιον. 19.
 Η'ἰθίων. 51, 69, 84, 192.
 Η'ἰόνεσι. 234.
 Η'ἰόνος. 253.
 Η'λθι. 29.
 Η'λθιν. 42.
 Η'λιβάτοιο. 256.
 Η'λιβάτυ. 210, 339.
 Η'λικος. 35.
 Η'λυθι. 333.
 Η'μαρ. 44.
 Η'ματίν. 287.
 Η'μετέρλω. 81.
 Η'μετέρων. 140, 250.
 Η'ν. 31, 274, 281, 309, 318, 326.
 Η'ν. 144, 148, 180.
 Η'νομόφωνος. 193.
 Η'πείλησιν. 128.
 Η'ρακλῆα. 150.
 Η'ρέμα. 100, 114.
 Η'ρλω. 275.
 Η'ρήσαντο. 231, 288.
 Η'εγίνεα. 333.
 Η'ρκισι. 323.
 Η'ρῆς. 4, 7, 19, 60, 79, 89, 220.
 Η'ρῶ. 20, 24, 30, 70, 81, 120, 167, 186, 239, 256, 286, 204, 333, 340.
 Η'ερασί. 276.
 Η'συχίη. 104.
 Η'χῆ. 193, 315.
 Η'χῆντα. 206.
 Η'χι. 75.
 Η'ῶ. 192, 288.
 Η'ῶς. 3, 110, 282.
 Θ.
 Θ'. 76.
 Θαλαμηπόλον. 231, 276.
 Θαλασσίλω. 320.
 Θαλασσίων. 313.
 Θαλάσση. 32, 241, 253.
 Θαλάσσης. 306, 234, 245, 249, 262, 270, 295, 303, 311, 318, 321, 334.
 Θαλασσοπόρων. 2.
 Θάμβει. 98.
 Θάμβες. 96.
 Θαρσαλίως. 99, 112, 118.
 Θάρσος. 243.
 Θιᾶ. 1.
 Θιαίτης. 142.
 Θεῆς. 55, 126, 145.
 Θελγομένη. 307.
 Θελξινόνων. 147.
 Θίμιθλα. 295.
 Θεός. 80.
 Θέρμετο. 167.
 Θισμά. 142, 145.

Θισμὸν. 147.	Ἰθί. 142.	308, 317, 318, 326.
Θισμῶν. 273.	Ἰκίσθαι. 44, 127.	328, 329, 330, 333,
Θίτο. 156.	Ἰκίττω. 148.	341.
Θηλείης. 129.	Ἰκοίμην. 215.	Κάθηρε. 264.
Θηλυτιράων. 36.	Ἰλασκομένη. 38.	Καιομένη. 241.
Θηλυτέροις. 122.	Ἰμερόεις. 20.	Καλίω. 136.
Θητεύειν. 151.	Ἰμερίντος. 168.	Κάλλια. 54.
Θλίβων. 114.	Ἰμερόισαν. 105.	Κάλλιϊ. 85, 168.
Θοός. 150.	Ἰσῶ. 136.	Καλλιθίμιθλον. 71.
Θρασὺν. 150, 214.	Ἰσαμένοιο. 305.	Κάλλιπι. 322.
Θρυπτόμενον. 337.	Ἰσατο. 25, 100, 332.	Κάλλος. 92.
Θυγατέρισσι. 137.	Ἰχθυόεσσα. 270.	Καλύκω. 59.
Θυηλαῖς. 39.	Ἰχθισιν. 162.	Κάμψ. 171.
Θυηλὰς. 53.	Κ	Καμῶν. 259.
Θυμὸν. 107, 159,	Καδδ'. 340.	Καρήνω. 252.
217, 240.	Καί. 2, 3, 4, 5, 10,	Καρτερόθυμι. 301.
Θυόιντος. 48.	15, 16, 19, 20,	Κατ'. 80.
Θυράων. 260.	25, 27, 29, 33,	Κατὰ. 71, 207, 211.
I	39, 43, 62, 72, 73,	Κατατρύχιν. 87.
Ἰαίνεται. 144.	74, 75, 77, 91, 95,	Κατελθέμεν. 288.
Ἰάνθη. 107.	100, 104, 107, 108,	Κατιναντία. 254.
Ἰαχι. 267.	131, 138, 145, 146,	Κατέρυκε. 300.
Ἰαρδανίω. 151.	148, 152, 157, 162,	Κατήϊν. 110.
Ἰδῆ. 113, 238, 333.	166, 170, 174, 178,	Κεδνὴν. 76.
Ἰδιν. 3.	185, 192, 199, 201,	Κεῖθι. 23.
Ἰδεις. 86.	203, 204, 213, 214,	Κεῖναισι. 282.
Ἰδρῶτας. 271.	217, 219, 222, 233,	Κέλιουθεν. 114.
Ἰέρεια. 31, 141.	245, 250, 260, 264,	Κελεύθε. 175.
Ἰέρειαν. 66, 82, 126.	265, 273, 278, 281,	Κέντροις. 87.
Ἰερὸν. 44.	295, 299, 304, 307,	Κέντρον. 166.

- Κέντρον. 196.
 Κεύθια. 119.
 Κιχήτας. 149.
 Κλαίοντα. 27.
 Κλύειν. 129.
 Κλυτὸν. 186.
 Κλέφας. 211.
 Κόλποις. 271.
 Κόμιζει. 148.
 Κόρον. 78.
 Κέρη. 108.
 Κέρλω. 86.
 Κέρης. 61, 85, 100, 102, 112, 114, 117, 158, 171.
 Κυθήρια. 83.
 Κραδίη. 91, 97, 247.
 Κραδίη. 156.
 Κραδίλω. 167.
 Κρατίι. 250.
 Κρηπίδα. 336.
 Κρονίωνος. 137.
 Κρύπος. 318.
 Κρυπταδίη. 290.
 Κρύπτει. 194.
 Κρυφίης. 237.
 Κρυφίσις. 87, 221.
 Κρυφίης. 230.
 Κρυφίων. 1.
 Κρύψης. 185.
 Κυανίης. 238.
 Κυανόπειπλον. 113.
 Κυανόπειπλος. 232.
 Κυθήριαν. 38, 146.
 Κυθήριη. 43, 290.
 Κυθηρείης. 273.
 Κυθήρων. 47.
 Κύκλα. 58.
 Κυλίνδετο. 314.
 Κύμα. 314.
 Κυμαίνουσα. 332.
 Κύματα. 224.
 Κύματι. 314.
 Κύματος. 324.
 Κύπρι. 135.
 Κύπριδι. 157.
 Κυπριδίη. 42.
 Κυπριδίων. 132.
 Κύπριδος. 31, 68, 126, 141.
 Κύπριν. 135.
 Κύπρις. 33, 66, 68, 77, 144, 152, 249.
 Κύπρη. 46.
 Κύσας. 133.
 Λ
 Λάζιο. 247.
 Λαθριδίσις. 106.
 Λάθριον. 109.
 Λαίλαπι. 297.
 Λαιμῶ. 327.
 Λακεδαίμονος. 74.
 Λάμπειτο. 62.
 Λαμπομένη. 254.
 Δαχῦτα. 30.
 Λέανδρι. 301.
 Λέανδρον. 5, 283.
 Λέανδρος. 20, 129, 319.
 Λέανδρου. 15, 27, 103, 168, 240, 305, 330.
 Διάνδρω. 25, 106, 122, 201, 233.
 Λιάνδρι. 86.
 Λιάνδρος. 109, 170, 196, 220, 259, 312.
 Λιάνδρω. 172.
 Λειμῶνα. 60.
 Λέκτρα. 146.
 Λέκτροις. 266, 283.
 Λέκτρον. 127, 165.
 Λέκτρων. 306.
 Λίληθιν. 153, 186.
 Λιυγαλίας. 257.
 Λιυκοπάρης. 57.
 Λιυκοχίτωνος. 62.
 Λιχίων. 79.
 Λίχος. 274, 279.
 Ληθῦσα. 286.

- Λιβάνα. 48.
 Λιποριγία. 238.
 Λιτάριυσι. 320.
 Λιτάων. 139.
 Λεξά. 101.
 Λύσατο. 272.
 Λύχρειο. 236.
 Λύχρεν. 1, 5, 6, 8, 25,
 210, 212, 218,
 239, 258, 329.
 Λύχρε. 15, 223, 239,
 254, 301, 336.
 Λύχρω. 241.
 Μ
 Μαινομένης. 303.
 Μαινομένων. 242.
 Μακαρτάτη. 139.
 Μακρά. 224.
 Μάλισα. 309.
 Μαργαίνεις. 123.
 Μαρμαρυγήν. 56.
 Μαρναμένων. 316.
 Μαρτυρίω. 236.
 Μαρτυρήσιν. 223.
 Μασίζοντες. 297.
 Μάτην. 177.
 Μη. 123, 148, 151.
 Μεγάλας. 317.
 Μεθωμίλησι. 34.
 Μίλαιναν. 298.
 Μελαρίωτος. 154.
 Μιλείωσι. 60.
 Μιλέων. 61, 63, 251.
 Μιλέφρονα. 147.
 Μίλπορτι. 14.
 Μίρ. 21, 30, 46, 67,
 84, 97, 109, 114,
 128, 169, 221,
 224, 227, 243,
 272, 282, 289,
 320.
 Μιρίαιεν. 70.
 Μίνειν. 305.
 Μιρίμναις. 332.
 Μιρόπεισι. 93.
 Μιτ'. 9, 135, 290.
 Μιτά. 135.
 Μεταπύμιος. 205.
 Μιτεκίαθιν. 112.
 Μετίρχιο. 141.
 Μετάλυθιν. 35.
 Μη. 157, 185, 217,
 247, 268.
 Μηκίτ'. 306.
 Μῆνιν. 125, 157.
 Μητηρ. 138, 278.
 Μητι. 228.
 Μητρί. 40.
 Μίαν. 14, 77.
 Μιγείης. 178.
 Μιγῆνα. 221.
 Μίμνιν. 181.
 Μίρ. 10, 96, 97, 213,
 217, 260.
 Μινυώριεν. 306.
 Μίσγιτο. 315.
 Μίτρίω. 272.
 Μόγησας. 268, 269.
 Μόθον. 75.
 Μοί. 14, 24, 82, 83,
 176, 191, 220,
 248.
 Μοῖρα. 307.
 Μοίρας. 323.
 Μοιράων. 308.
 Μολεῖν. 231.
 Μῆνη. 188.
 Μῆνον. 210.
 Μόρον. 27.
 Μύθαις. 159, 195,
 244.
 Μῦθον. 73, 134, 202.
 Μύθως. 267.
 Μυστιπόλιτι. 142.
 Μυχὺς. 263.
 Μῶμεν. 36.
 Ν
 Ναίτης. 50.
 Ναῖ. 32.
 Νασιτάισκον. 45.

- Ναιτάδα. 188.
 Νάιν. 28.
 Ναύλοχον. 159.
 Ναύτης. 299.
 Νίν. 68.
 Νίλω. 76, 83.
 Νικρόν. 337.
 Νιύμασι. 106.
 Νιύμασιν. 102.
 Νιύματα. 117.
 Νιύσαν. 169.
 Νῆα. 298.
 Νηλιή. 304.
 Νηόν. 55, 71.
 Νηῦ. 119.
 Νήξομαι. 108.
 Νήσαν. 45.
 Νῆυς. 255.
 Νήχιο. 284.
 Νηχόμμεν. 5.
 Νήχυτον. 247.
 Νισομίνης. 61.
 Νήσας. 211.
 Νόον. 72.
 Νότος. 317.
 Νύκτα. 192, 207,
 227.
 Νυκτιγάμοιο. 7.
 Νυκτός. 232, 238.
 Νύτοι. 269.
 Νύμφη. 151.
 Νύμφης. 312, 322.
 Νύμφη. 268, 269.
 Νυμφίον. 261, 267,
 283, 333.
 Νυμφίος. 268.
 Νυμφοκόμοιο. 263.
 Νυμφοστόλον. 10.
 Νύξ. 282, 309.
 Νυχίη. 287.
 Νυχίλω. 222.
 Νύχιον. 2.
 Νῶτα. 334.
 Νώτωρ. 313.
 Ξ
 Ξένι. 123, 174.
 Ξένος. 178, 181.
 Ξυάειδι. 14.
 Ξυτίργι. 163.
 Ξυτίγκι. 103, 108.
 Ξυτίγκιν. 18.
 Ο
 Ο'. 21, 107, 112,
 200, 224, 227,
 272.
 Ο'άρων. 132, 230.
 Ο'δούει. 95.
 Ο'δμή. 270.
 Ο'δμήν. 265.
 Ο'δός. 94.
 Ο'δυσάων. 11, 250.
 Ο'θιν. 257.
 Οί. 46, 63, 211, 289.
 Οί. 176.
 Οί. ab οὔ. 323, 325.
 Οἶα. 57, 116.
 Οἶαπιρ. 121.
 Οἶδμα. 203.
 Οἶκτιρον. 140.
 Οἶσι. 199.
 Οἵσους. 88.
 Οἵσεν. 18.
 Οἵσῶ. 93.
 Οἵσῶς. 41.
 Οἵσρον. 129.
 Οἵσρον. 134.
 Ο'κναλίος. 120.
 Ο'λβίη. 138.
 Ο'λβιος. 138.
 Ο'λίθρον. 341.
 Ο'λίσω. 217.
 Ο'λῶ. 297.
 Ο'λίζον. 291.
 Ο'λιθαίνι. 95.
 Ο'λκας. 212.
 Ο'λκόν. 214.
 Ο'λλυμίνιοι. 15.
 Ο'λλυμίνι. 340.
 Ο'λυμπον. 80.
 Ο'μαρτήσαντις. 52.

- Ομήγυριν. 9.
 Ομήλικις. 191.
 Ομίχλη. 232, 280.
 Ομίχλιν. 113, 238.
 Όμμα. 334.
 Όμματα. 72.
 Όμοδόμενον. 70.
 Όμῶ. 5.
 Όν. 335.
 Όνεμα. 186.
 Όζῆ. 196.
 Όξύτερον. 93.
 Όπάσαις. 83.
 Όπιρ. 184.
 Όπην. 4, 24, 52, 71.
 Όπιπλήυν. 101, 213.
 Όπλοτιράων. 77.
 Όπωσα. 76.
 Όπωπαῖς. 331.
 Όπωπᾶς. 101.
 Όπωπῆν. 105, 160, 169.
 Όπωπῆς. 78.
 Όργια. 145.
 Όείναις. 174.
 Όρμη. 325.
 Όρμη. 91, 324.
 Όρμον. 215.
 Όρφαίλιν. 227.
 Όρφνῶ. 231.
 Ός. 70, 138.
 Όσίεισι. 179.
 Όσοι. 45.
 Όσων. 54.
 Ότ. 131, 337.
 Ότι. 293.
 Ότι. 249.
 Όττι. 11, 108.
 Οὐ. 48, 50, 53, 70, 126, 136, 144, 154, 153, 171, 179, 180, 182, 186, 205, 206, 214, 233, 275, 276, 300, 322.
 Οὐασιν. 193.
 Οὐδ. 41, 291.
 Οὐδῆ. 35, 47, 49, 51, 69, 191, 277.
 Οὐδίποτ. 34, 282.
 Οὐκ. 3, 80, 82, 87, 89, 108, 121, 143, 156, 213, 323, 333.
 Οὐκέτι. 308.
 Οὐν. 109, 169.
 Οὐνομα. 19, 185, 219, 220.
 Οὐπω. 76.
 Οὐρανίη. 40.
 Οὐρανομήκης. 187.
 Οὐτις. 323.
 Οὐχ. 78, 108, 278.
 Οφελι. 304.
 Οφθαλμοῖο. 94.
 Οφθαλμός. 65, 94.
 Όφρα. 109, 169, 211.
 Όχθας. 189.
 Όψῆ. 172, 202.
 Όψομα. 213.
 II
 Πάθε. 268.
 Παλαιοί. 63.
 Παλαμάων. 326.
 Παλάμη. 118.
 Παλάμῃσιν. 252.
 Πάλιν. 107, 199, 284.
 Πανδαμάτωρ. 200.
 Πανδήμιος. 42.
 Παντυχίδας. 225.
 Παντυχίων. 230.
 Πανσυδῆ. 44.
 Πάντα. 164, 177, 264.
 Πάντοθεν. 315.
 Πάντοθεν. 324, 334.
 Παπταίνων. 78.
 Παρ. 234.
 Παρ. 241.
 Παρὰ. 32, 336.
 Παρακοίτη. 340.
 Παρακοίτῶ.

- Παρακοίτῳ. 148, 335. Παφλάζοιτο. 204. Πείοντες. 296.
 Παράκοιτιν. 81, 83. Παχύνεντος. 293. Πείων. 285.
 Παραπλάγξας. 159. Πείθιο. 157. Πεύσσειν. 257.
 Παραπλάζοιτο. 228. Πειθομένης. 165. Πνοιῆσιν. 13, 310.
 Παραπλάζων. 102. Πειθομένων. 130. Πόδεσσιν. 110.
 Παρίασιν. 192. Πειθῶς. 164. Ποδῶν. 325.
 Παρεῖν. 161, 194. Πελάσσαι. 179. Πόθιν. 28.
 Παρεῶν. 58. Πίλει. 93. Ποθίοντες. 230.
 Πρίπεισιν. 158. Πέλιν. 11. Ποθίοντι. 201, 233.
 Παρηγορήσει. 39. Πέπλον. 251. Πόθον. 29, 103, 108.
 Παρηγορίων. 244. Περ. 312, 341. Πόθος. 307.
 Παρθίτι. 203. Πιράτης. 111, 211. Πόθυ. 134, 140, 196.
 Παρθινιῶτος. 263. Πιρῆσαι. 224. Πόθυ. 29.
 Παρθινίης. 155. Πιρήσεις. 23. Πόλης. 17.
 Παρθινικαῖς. 144. Πιρήσω. 203. Πόληος. 189, 209.
 Παρθινικάων. 54, 130. Πιεῖ. 67, 338. Πολίεσσιν. 18.
 Παρθινική. 160. Πιεκαλλίης. 22. Πολίων. 22.
 Παρθινικής. 127, 133, Πιεκαλλίος. 89. Πολλά. 259, 268, 269.
 164. Πιεκτιόντων. 49. Πολλά. 63.
 Παρθινικήσιν. 128. Πιείψουσιν. 92. Πολλάκι. 39, 258,
 Παρθίνον. 19, 123, 143. Πιεπλύξασα. 261. 320, 321.
 Παρθίνος. 20, 55, Πίσι. 339. Πολλάκις. 105, 163,
 120, 153, 167, 287. Πέτρον. 174. 231, 288.
 Πάρος. 156. Πιφόρητο. 313, 325. Πολλή. 327.
 Πάση. 156. Πιφυκίνας. 64. Πολλόν. 67.
 Παςῶν. 280. Πιφύλαξο. 216. Πολυδαίδαλον. 118.
 Πατήρ. 278. Πῆξιν. 160. Πολυήχια. 242.
 Πάτρῳ. 185. Πίν. 328. Πολυκλαύσειο. 236.
 Πατρίδα. 176, 181. Πικρὸς. 329. Πολυκλαύσεισιν. 332.
 Πατρίδος. 215. Πισά. 145. Πολυκτιάνων. 125.
 Πάφλαζιν. 91. Πλωτῆρα. 2. Πολυμήχανον. 202.

- Πελοπλάγκτων. 291. Πτιρύγιασι. 48. Σ.
 Πολυπλατείων. 175. Πτολίεθρον. 21, 209. Σ'. 138, 139, 176.
 Πολυτεκάρθμων. 277. Πτολίεσι. 47. Σαοφροσύνη. 33.
 Πολυστροφάλιγγας. 294. Πυμάτω. 341. Σβεντυμένειο. 15, 336.
 Πολυτλήτοις. 330. Πῦρ. 246, 247. Στ. 136, 137, 153,
 Πολυφλοίσβεο. 234. Πύργον. 24, 31, 127, 175, 186, 300, 301.
 Πολύφροτος. 181. 260. Σιλήνη. 57.
 Πόντιοι. 250. Πύργος. 187. Σίδην. 212.
 Πόντες. 190. Πύργη. 110, 228, 256, Σέο. 209.
 Πόντος. 245, 315. 336, 339. Σέλας. 276.
 Πόντι. 16. Πυρ. 167, 204. Σέο. 185, 210.
 Περθμέν. 26. Πυριπνείοντας. 41. Σιγή. 280.
 Ποσειδάωνα. 321. Πυριπνύσυσσι. 88. Σιωπή. 165.
 Πόσις. 220. Πυρές. 91. Σημάγνυσα. 302.
 Ποσιν. 100. Πυρσός. 90. Σημήια. 130, 228.
 Ποτί. 154. Πῶς. 177. Σησιάδος. 189.
 Ποτί. 151, 165, 169, Πῶσκειν. 197. Σησιὰς. 24.
 215, 227, 259, Ρ. Σησέν. 4, 21, 43.
 260, 284. Σησός. 16.
 Πόττις. 278. Ρ'αθάμμιγγας. 262. Σησῶ. 258.
 Ποτέν. 328. Ρ'έον. 63. Σθίνος. 326.
 Πῶ. 27. Ρ'ηγμῖνι. 311. Σιωπῇ. 115, 183, 261.
 Πριν. 13. Ρ'ήζασα. 338. Σκοτόιασαν. 182.
 Πρδ. 189. Ρ'όδα. 62. Σοί. 126, 149, 152.
 Πρεάγγελα. 164. Ρ'οδίω. 116, 194. Σόν. 148, 203.
 Προτόνων. 32. Ρ'οδίω. 265. Σοφός. 152.
 Προκάρηνος. 339. Ρ'οδουδέια. 114. Σπάρτης. 74.
 Πρεσίλιετο. 244. Ρόδον. 59. Σπειδυσσι. 53.
 Προσάποις. 170. Ρ'όδων. 60. Σπιλάδιων. 337.
 Προσάπην. 56, 173. Ρ'οθίων. 242, 248. Σταζοτα. 262.
 Πτερόντος. 93. Ρ'οιζηδόν. 339. Στήθιασι. 338.

- Στορέασα. 279.
 Στυρέλιζον. 296.
 Στυγεραίς. 190.
 Σὺ. 23, 86, 146, 157, 219.
 Σὺν. 40, 90, 188.
 Συνίθιγτο. 221.
 Συνεκαίτο. 241.
 Συνέριθες. 11.
 Σύνθιτο. 314.
 Σφιτέροις. 195.
 Σφυρά. 45, 62.
 Τ.
 Τ'. 12, 270.
 Τάδι. 164.
 Τανύειν. 224.
 Ταῦτ'. 272.
 Ταῦτα. 177.
 Τάχ'. 174.
 Τάχα. 59, 77.
 Τέ. 5, 20, 57, 116, 237.
 Τέην. 82, 205.
 Τεθήλει. 65.
 Τιθναίλω. 79.
 Τίθνηκιν. 340.
 Τίκε. 138.
 Τιλείει. 184.
 Τίλεισιγάμοισιν. 279.
 Τιλευτήν. 14.
 Τιοῖς. 174.
 Τίον. 185.
 Τίς. 271.
 Τίρπειτο. 290.
 Τῆμος. 49.
 Τήν. 43.
 Τηλίσκόπον. 237.
 Τί. 123, 248.
 Τιμήντες. 119.
 Τινά. 24.
 Τινί. 188.
 Τίς. 47, 49, 51, 64, 69, 73, 84, 176, 184, 175, 275, 277.
 Τίταιιν. 334.
 Τιταίνων. 17.
 Τὸ. 246.
 Τεῖα. 84, 128.
 Τοίβω. 76, 83, 121.
 Τοίοισι. 244.
 Τεῖον. 134.
 Τοκείωσιν. 180.
 Τοκῆας. 286.
 Τοκῆων. 190.
 Τόν. 3, 8, 39, 149, 156.
 Τόξα. 17.
 Τοπρῶτον. 243.
 Τόσεν. 53.
 Τότε. 96, 201, 312.
 Τόφρα. 170.
 Τρεῖς. 64.
 Τελόδωσιν. 184.
 Τρομέωσα. 40.
 Τρομέω. 205.
 Τρόμος. 96.
 Τυπτομένης. 297.
 Τυπτόμενος. 325.
 Υ.
 Υ'γρά. 295.
 Υ'γρὸν. 173.
 Υ'γρὸς. 207.
 Υ'δατος. 327.
 Υ'δωρ. 204, 246, 247, 269, 314.
 Υ'μναιον. 278.
 Υ'μναιών. 2, 12, 222, 225, 235, 281, 285, 292, 302.
 Υ'μνων. 274.
 Υ'ω. 99, 162.
 Υ'παγγιγίωσα. 106.
 Υ'πὲρ. 189.
 Υ'πνον. 233.
 Υ'πὸ. 62, 194.
 Υ'πεδρήωσιν. 143.
 Υ'ποκλέπειν. 182.
 Υ'ποκλέπεντες. 289.
 Υ'ποκλέπιστα. 161.
 Υ'ποκλέπων. 85.
 Υ'πόχσις. 165.
 Υ'ψίθι. 256.
 Φ.
 Φαινεμένων. 235.
 Φαισφορίλω. 302.

Φαισφόρον. 218.	Φρυγίης. 50.	Χολυσταμένης. 155.
Φαισφόρος. 256.	Φύγεν. 154.	Χορεΐας. 191.
Φαίης. 59.	Φυλάξιν. 223.	Χορεΐη. 277.
Φαμίην. 194.	Φῶς. 224.	Χορύαν. 48.
Φαῖνται, 60.	Χ	Χορόν. 35.
Φάρει. 194, 258.	Χαῖριν. 104.	Χρόα. 264.
Φαρίτρου. 40.	Χαλιπὸν. 13.	Χροῖην. 61.
Φάτις. 52.	Χαλίφρονα. 117.	Χρόνον. 291.
Φάτο. 73.	Χαρίντα. 35.	Χρυσόρραπις. 150.
Φίγγος. 110.	Χαρίντος. 56.	Χύσις. 327.
Φίλις. 146.	Χαρίτα. 30.	Χωμένη. 116.
Φίλη. 135, 157, 216.	Χάριτας. 64.	Ψ
Φιλήγορας. 267.	Χάριτις. 63.	Ψεύσαντο. 64.
Φιλοκέρτομος. 183.	Χαρίτιασι. 65.	Ψυχὴν. 330.
Φιλοσάρθηνος. 51.	Χαρίτων. 77.	Ω
Φιλόττητα. 222, 248.	Χραίσημισι. 201.	Ως. 188.
Φιλότητι. 178.	Χείματος. 293, 305.	Ωκλασιν. 325.
Φιλότητος. 289.	Χειμείλιν. 299.	Ωμοισιν. 163.
Φλίγει. 246.	Χειμείρης. 300.	Ωραις. 279.
Φλίξας. 19.	Χειμείρης. 310.	Ωρη. 293.
Φλογιρην. 40.	Χειμείοι. 296.	Ωρῶν. 109.
Φόβος. 300.	Χεῖρα. 116.	Ωείωντα. 214.
Φοιτίσσιτο. 58.	Χίρση. 298.	Ως. 59, 86, 103, 113,
Φονῶν. 121, 172.	Χιῦμα. 205.	177, 141, 150, 181,
Φορέιμυθος. 207.	Χθόνα. 160.	238.
Φράζιτο. 197.	Χθονός. 162.	Ως. 41, 67, 158, 194,
Φρίνα. 87, 102, &c.	Χιονίαν. 58.	221, 251, 272, 289.
Φρίνας. 69, 72, 95.	Χιτῶνα. 118, 124,	Ωτρουτιν. 303.
Φεικαλίας. 294.	163, 338.	Ωφελιν. 8.

F I N I S.

Österreichische Nationalbibliothek

+Z185200402

